

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Nemški fašizem.

Nemški fašizem je došel s Hitlerjem v Nemčiji na vlado. Fašizem kot pretiran nacionalizem (narodnostna pretiranost) ni nobena sreča za narod, kojemu sedi v zatilku, je pa nesreča za človeštvo, ker ogroža mir med narodi in državami. Katoliška Cerkev je narodnostno pretiranost kot produkt nekrščanskega egoizma (sebičnosti) in osvajaalne pohlepnosti vedno obsojala. Nemški škofje so se večkrat ostro izjavili zoper Hitlerjev narodni socializem ter svarili vernike pred njim, ker je neskladen s katoliškimi načeli. Še nedavno je monakovski kardinal dr. Faulhaber izdal obsodilno izjavo proti narodnemu socializmu. S takšnimi izjavami je nemški episkopat (škofje) storil veliko uslugo Evropi, ker jo je opozoril na nevarnost, ki ji preti od nemškega fašizma, še večjo uslugo pa je storil nemškemu ljudstvu samemu, ker mora najprej in najbolj občutiti zle posledice fašizma tisti narod, ki je iz njega vzrastel ter je v njem zavladal fašizem.

Revizionizem ruši mednarodno zaupanje ter izpdkopava mir.

Posledica Hitlerjevega prihoda na vlado je padec mednarodnega zaupanja. Zadnja leta se je to zaupanje, brez katerega je trajen mir nemogoč, začelo jačati in rasti. In iz ojačenega zaupanja je vzrastla pripravljenost za razorožitev posameznih držav. Namah pa je to zaupanje izginilo. Revizionizem = težnja po spremembi mirovni pogodbe, je razmajal temelj takšnemu zaupanju. Hitler je to svojo bistveno programsko točko proglasil kot točko v zunanjepolitičnem programu svoje vlade. Kar je kot agitator in organizator obljubljal, to bi rad kot nemški

Od Zangare ranjeni chikaški župan Čermak

kancler izvršil. Za zdaj je pokazal s prstom na Poljsko ter izrazil zahtevo, da mora izginiti poljski koridor do morja ter se morajo dotične pokrajine, v katerih povečini prebiva poljski živelj, zopet pridružiti Nemčiji. Da se kaj takega ne more zgoditi brez nove vojne, je jasno vsem, tudi Hitlerju.

Politika sile.

To je vzporednost metode v Hitlerjevi notranji in zunanji politiki: povsod je sila geslo in način izvrševanja. Te tedne, kar je Hitler na vladi, se je pokazal kot političarja nasilja. Nasilno je nastopil proti nemškemu parlamentu, ki ga je razgnal, če tudi se je prejšnji stališča parlamentarizma in demokracije boril proti Papanovi in Schleicherjevi vladi. Petkrat je nemško ljudstvo lani moralo na volišče, šestič ga je na volišče pognal Hitler. Nasilno je nastopil proti pruskemu deželnemu zboru in pruski deželni vladi, ker ni bila narodno-socialistična. Nasilno nastopa proti opozicionalnim strankam, katerim prepoveduje shode in ovira izdajanje časopisov. In da bo njegova lastna stranka lažje izvrševala nasilja nad drugimi, je dal po pruskem komisarju ministru Goeringu pruski policiji ukazati, da ne sme nastopati proti narodno-socialističnim napadalnim četam in jeklenim čeladarjem, marveč mora z njimi postopati vzajemno, ker je samo v vzajemnosti vseh narodnostnih sil rešitev Nemčije.

Vplivi na Avstrijo.

Vplivi Hitlerjevega kanclerovanja so se tudi pokazali v Avstriji. Kakor znano, ima Hitler, ki je po rodu Avstrijec, v svojem programu združitev Avstrije z Nemčijo. Če prav tega programa takoj ne more izvršiti, vendar je v njegovem smislu začel vplivati na vodstvo zunanje politike v Avstriji. To se je pokazalo o priliki spomenice z dne 11. februarja, ki sta jo Avstriji poslali Anglija in Francija v zadevi tihotapljenja orožja v Madžarsko preko Hirtenbergga. Dočim je Avstrija prej kazala pripravljenost, ustreči želji male antante ter Anglije in Francije po vrnitvi orožja italijanskemu pošiljatelju ali njegovemu uničenju, pa je naenkrat avstrijska vlada našla, da je ta spomenica sestavljena preostro. Naposled se je na odločno zahtevo Anglije in Francije udala ter zagotovila, da vrne vtihotapljeno orožje in strelivo pošiljatelju.

Avstrijsko časopisje pa se je kazalo zelo razžaljeno ter med vrstami pretilo z Anschlussom (z združitvijo z Nemčijo).

Kako visoko prekipevajo nemško-nacionalna čuvstva.

Hitlerjanstvo osvežuje nemško-nacionalne duhove tudi izven mej Nemčije in Avstrije. Omenili smo v našem listu dne 8. februarja, da je »Deutsche Zeitung« v Celju priredila v svoji številki 2. februarja kanclerju Hitlerju nekako duhovno bakljado. Ni bil to hipen podvig duha, marveč razpoloženje, ki traja naprej. Dne 5. februarja je posvetila hitlerjanstvu uvodnik z naslovom »Začetek nove dobe«. V njem opisuje zasluge nemške mladine za Nemčijo ter pripominja: »Radi tega je razumljivo veselje, ki je nastalo v Nemčiji in v vseh nemških srcih, ko je ta mladina... vendar enkrat prišla k temu, da ima kaj govoriti v tej domovini, da je prišla do vladne moči. Razumljivo je, da so moškimi in ženami tekale solze po licih, ko so 30. januarja slišali ime Adolfa Hitlerja.« Glede na razpust parlamenta piše navedeno glasilo za nemško manjšino v dravski banovini: »Prvo dejanje nove dobe v nemški državi in hkratu zadnje dejanje stare dobe je že tukaj. Državni zbor je razpuščen! Mislimo, da ne bo nikdar več oživel v stari obliki. Nova državna vlada je izkoristila velikanski vtis preobrata za to, da vpraša ljudstvo za mnenje: Kako krasno, da se ni obotavljala!« V tem nemškonacionalnem zanosu se list v starem losvonromovskem tonu zaleti v katoliški centum z besedami: »Možje so odklonili, da bi bili odvisni od črne internacionale in njene strpljivosti.« Nemškomanjšinsko glasilo za dravsko banovino si torej drzne psovati s črno internacionalo nemško katoliško stranko, ki ima največje zasluge za nemško

PREUSKAN Roosevelt.

ljudstvo in nemško državo na političnem, gospodarskem in socialnem polju! V svoji številki z dne 12. februarja posvečuje ta list Hitlerju nezmanjšano pozornost ter ustvarja neko čudovito in pomenljivo zvezo med letošnjo petdesetletnico smrti nemškega skladate-

lja Riharda Wagner in povzdigom Ad. Hitlerja. Dne 19. februarja pa si dovoljuje celjski nemški list pripombo, da je pisanje slovenskih listov o Hitlerju sovražno in bornirano (bedasto). Do take zanositosti in prezirnosti že prekipeljavajo nemškonacionalna čuvstva!

ne more obstojati noben kulturni narod.

Zopet poskus atentata na Roosevelta. Kakor poročajo iz Washingtona, so na tamošnjem poštnem uradu odkrili zavoj, naslovljen na Roosevelta. V zavoju je bila bomba. Zavoj je bil oddan na pošto v Wavertonu v državi Newjorku. Bomba bi bila morala eksplodirati ob najmanjšem dotiku. Če bi Roosevelt to pošiljko odprl, bi ga gotovo ubilo. Doznava se, da so aretirali pet ljudi pod sumnjo, da so napisali pismo, v katerem »obžalujejo, da se atentat na Roosevelta ni posrečil«. Aretiranci so izjavili, da so pismo napisali za šalo, na kar so jih izpustili.

Japonska obsojena ter začela z ofenzivo. V petek, 24. februarja, je bila v Ženevi izredna skupščina Zveze narodov, na kateri se je razpravljalo o poročilu odbora dvanajstoroce. Kitajski delegat je izjavil, da bo glasoval za poročilo, japonski delegat pa ga je pobijal ter zahteval, da se odkloni. Za poročilo, ki obsoja postopanje Japonske, je glasovalo 42 delegatov, proti pa samo japonski, dočim se je zastopnik Sima vzdržal glasovanja. Nato je japonska delegacija zapustila skupščinsko dvorano. Dočim je Japonska po svojih zastopnikih v Zvezi narodov v Ženevi zagotavljala svet o svojem miroljubju, pa je po svojih vojakih začela ofenzivo proti Džeholu na celi fronti. Po tridnevnem obstreljevanju je zavzelo 30 tisoč japonskih in 10.000 mandžurskih vojakov obmejno mesto Čaojang. Tudi vrhove v okolici mesta Pejpio so japonske čete zavzele. Pri Nanlingu pa so Kitajci odbili japonski napad.

V NAŠI DRŽAVI.

Razpust Prosvetne zveze. V četrtek, 23. februarja, je bil dostavljen g. dr. J. Hohnjecu, predsedniku Prosvetne zveze v Mariboru, naslednji odlok kr. banske uprave dravske banovine v Ljubljani z dne 17. februarja 1933 II/2 No. 927/1: »Prosvetno zvezo v Mariboru, katere prvotna pravila je odobril bivši veliki župan mariborske oblasti z odlokom z dne 5. maja 1924, št. 5023, razpuščam na podstavi § 11 zakona o društvih, shodih in posvetih, ker se je kot nepolitično društvo udejstvovala po svojih včlanjenih društvih tudi politično in strankarsko-politično ter s tem prekoračila svoj statutarni delokrog ter ravnala tudi zoper državni red. Iz istih razlogov se s tem razpuščajo vsa v naslovni Prosvetni zvezi včlanjena in obenem z dekretom obveščena društva. Ban: dr. Marušič l.r.«

Banovinski svet dravske banovine v Ljubljani je pretresal proračun dravske banovine. V soboto je imel zaključno sejo.

Volilni zakon in občinski zakon. Senat v Beogradu je na svoji seji 23. februarja sprejel zakon o volitvah v narodno skupščino. Narodna skupščina pa je na svoji seji istega dne končno veljavno sprejela občinski zakon, ki je bil nato predložen senatu.

Pred sodiščem o zaščiti države v Beogradu se vrši razprava proti bivšima poslancema Brodarju in Štrcinu, županiku Škrbecu in drugim. Skupno je obtoženih 12 oseb.

Narodna skupščina v Beogradu je 24. februarja sprejela novi društveni in zborovalni zakon.

Umrli Nastas Petrovič. Pred tednom dni je umrl v Beogradu Nastas Petrovič, eden najbolj borbenih politikov predvojnne Srbije. Kot pristaš svobode in demokracije se je boril v vrstah nekdanje radikalne stranke. Vlada pod dinastijo Obrenovičev ga je odpustila iz državne službe ter ga dala zapreti. Postal je poslanec ter ostal do leta 1925. V Davidovič-Koroščevi vladi leta 1924 je bil notranji minister. Bil je pristaš iskrenega sporazuma med Srbi, Hrvati in Slovenci. Pogreb se je vršil v Beogradu pretekli četrtek. Radikali so poslali, kakor poročajo iz Beograda zagrebška »Hrvatska Straža«, venec z rdečim trakom z napisom: »Nastasu Petroviču Radikalna narodna stranka«.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Hirtenberška afera še ni končana. O tej zadevi, o kateri razpravljamo v uvodniku, je izdalo stalno tajništvo male antante v Ženevi to-le obvestilo:

»Glede na vesti o zadevi s tihotapstvom orožja v Hirtenbergu, ki so se razširile po razpravah v spodnji zbornici in v zunanjem odboru avstrijske poslanske zbornice, po katerih bi se dalo misliti, da je ta zadeva že zaključena, ugotavlja tajništvo stalnega sveta male antante v Ženevi, da hirtenberška zadeva še ni zaključena, čeprav se nahaja na potu zadovoljive ureditve. Vlade držav male antante pričakujejo uradnega obvestila francoske in britanske vlade glede sklepnih predlogov za ureditev te zadeve; šele tedaj bodo države male antante odločile, ali bodo stvar izročile svetu Društva narodov ali ne.« Da je previdnost male antante popolnoma na mestu, dokazuje vest, ki je prišla iz Dunaja preko časnikov, o čudnem predlogu glavnega direktorja zveznih železnic dr. ing. Seefehlnerja. Ta je namreč predlagal voditelju železničarskih strokovnih organizacij, socialno-demokratskemu narodnemu svetniku Königu, da podari strokovni organizaciji 150.000 šilingov, če dovoli, da se v hirtenberški municijski tovarni ležeče orožje prepelje na Madžarsko. Železničarji naj pomagajo, da bi vagoni, naloženi s puškami in strojnimi puškami, mogli potovati na Madžarsko pod znanombo: »prazni vagoni«, dočim naj bi istočasno res prazni vagoni z znanombo »tovor orožje« potovali v Italijo. Tako bi se prevarale velesile in mala antanta, da je Avstrija orožje povrnila Italiji, dočim bi v resnici odšlo na Madžarsko. Ko je zvezni kancler dr. Dollfuss za to zvedel, je poklical k sebi dr. Seefehlnerja, ki dejstva ni mogel več tajiti, ker se je stvar nedvomno že začela. Dr. Seefehlner je bil takoj odpuščen kot generalni direktor zveznih železnic.

V Nemčiji se bije ostra volilna bitka. Ni to samo bitka z besedami, marveč tudi z batinami, revolverji in s kamenjem. Značilno je za hitlerjevce, da je bilo v 4 tednih, odkar je Hitler na vladi, ubitih 62 oseb, po veliki večini iz Hitlerju nasprotnih strank. Opozicijskim strankam državna oblast ne daje potrebnega varstva. V mestu Dortmundu je novoimenovani policijski ravnatelj Schöpman, Hitlerjev pristaš, izjavil, da so marksisti (socialisti in komunisti) državljani druge vrste in zato ne bodo uživali policijskega varstva. Socialistični listi pišejo zelo zmerno ter objavljajo samo kratke proteste in pohlevne agitacijske članke. Odločno borbo pa vodi katoliški centrum. Predsednik württenberške vlade dr. Bolz ni dovolil, da bi se po tamošnjih šolah čital Hitlerjev proglas. Centrumski voditelji, osobito prejšnji kancler dr. Brüning, imajo po volilnih shodih, kôlikor so dovoljeni, prav energične govore. Bavarski ministrski predsednik dr. Held je zahteval na nekem shodu svobodo tiska, ker brez te svobode

Katolicizem v Afriki. Poročali smo že večkrat o velikih uspehih katoliških misijonov v Afriki. Danes bomo omenili prospeh teh misijonov v pokrajini Urundi in v misijonski postaji Marianhil. Urunda je pokrajina v srednji Afriki, nekdanj je pripadala nemški koloniji (nemška vzhodna Afrika), po svetovni vojni pa je prišla pod oblast Belgije, ki vlada v srednje-afriškem Kongu. Po 10 letih požrtvovalnega misijonskega dela je v tej pokrajini, koje ozemlje dosega polovico ozemlja naše države, 36 duhovnikov misijonarjev in 38 domačih duhovnikov in 9 bratov pomočnikov, l. 1922 pa je bilo tamkaj samo 15 duhovnikov in 3 brati pomočniki. Šol je 335, katehistov 448. Pet katoliških ženskih redov vodi sirotišča s 4000 sirot. Šole obiskuje 51.122 otrok črnskih staršev. L. 1922 je bilo v Urundi 14.000 katoličanov, sedaj jih je 84 tisoč. Samih poglavarjev črnskih rodov je bilo krščenih 150. Okoli 32.000 domačinov je bilo krščenih na smrtni postelji. Ako bi bilo dovolj misijonskih sil in gmotnih sredstev, bi se katolicizem jako razširil tudi v južnem delu te pokrajine in cela Urunda bi kmalu postala katoliška. Marianhil pa leži v Južni Afriki ter je ustanova trapistovskega reda, in sicer trapistov iz samo-

stana Marija-zvezda v Banjaluki v Bosni. Z neskončnimi napori so menihi zavrvali zemljo, osušili močvirja, pripravili oranico, napravili ceste, moste, kleti in hiše, zgradili cerkev in poleg nje poslopja za delavnice. Kmalu so v te delavnice tudi vstopili domačini črnici ter so tamkaj delali kot pomočniki ali kot vajenci. Angleška kolonialna vlada se je kar čudila, ko je videla lepe uspehe, ki so jih dosegli beli menihi pri črnih, katere so dotlej smatrali kot nedostopne za izobrazbo in omiko. Trapisti so se pobrigali za to, da so črnici dobili zemljo, se tamkaj naselili, zgradili hišice ter ustvarili prave vasi, katere so postale temeljne celice za misijonsko organizacijo. Središče te organizacije je samostan v Marianhlu, ki mu je podrejenih 38 zunanjih postaj, 140 misijskih stanic in 240 katehistskih mest. V 140 cerkvah se redno opravlja služba božja. Celotno misijsko področje Marianhla je prostorno jako razsežno, v njem deluje 90 patrov, 170 bratov in 400 misijskih sester med 6 različnimi ljudskimi in jezičnimi plemeni. Lani je bilo krščenih 5000 črncev, v prejšnjih letih pa 100.000. Trapisti so ustanovili ter vzdržujejo ljudske, poljedelske, obrtniške in industrijske šole, ki širijo med črnici prosveto in kulturo. Največ črncev-učiteljev se je izobrazilo v marianhlskih učiteljskih, za črnske bogoslovce pa je ustanovljeno posebno semenišče. Marianhlski misijonarji so nosilci vere in kulture.

Frančiškanski red. Prva številka 1933 frančiškanskega uradnega lista prinaša poročilo o članstvu reda sv. Frančiška in porazdelitvi tega članstva na razne dele sveta. V objavljenih številkah niso vključeni minoriti ter kapucini, ki so samostojni deli velike redovniške družine sv. Frančiška. V letu 1932 je število članov frančiškanskega reda poraslo za 866 oseb (l. 1931 za 677). Vseh članov je 22.870, ki živijo v 1973 samostanih, porazdeljenih na 104 province, odnosno komisarijate. Patrov duhovnikov je 10.257 (l. 1931. 9874), klerikov 4311 (4166), klerikov-novincev 1156 (1029), bratov lajikov 4869 (4581), lajikov-novincev 354 (348) in 1923 (1764) bratov terciarjev. V sefaških kolegijih se pripravlja 8622 (8115) učencev na vstop v red. Na čelu vsega reda stoji generalni minister p. Bonaventura Marrani, ki bo na letošnjem generalnem kapitlju o Binkoštih dobil novega naslednika. Najmočnejša provinca je nizozemska z 1015 člani. Redu pripada 11 nadškofov, 38 škofov, med njimi dva apostolska delegata (1 v Siriji in 1 v Indokini), 1 apostolski nuncij (v Dublinu na Irskem), 15 diecezanskih škofov, 23 apostolskih vikarjev, 6 apostolskih administratorjev in 2 prelata, 8 apostolskih prefektov in 5 samostojnih misijonskih predstojnikov. Kar se tiče klarisij (2. reda sv. Frančiška), jih je 12.324, katere živijo v 612 samostanih. V 25 moških naselbinah samostanskega 3. reda živi 1314 bratov in v 395 ženskih naselbinah samostanskega ženskega reda 83.699 sester. Število svetnih terciarjev, podrejenih frančiškanskemu redu, znaša 1.962.184 oseb.

Delovanje jezuitov. Jezuiti razvijajo povsod, kjer jim je dana svoboda ter možnost, prav plodonosno delovanje ne samo v dušeskrbju, marveč tudi na polju znanosti in osebno na polju mladinske vzgoje. V dokaz nam služijo Zedinjene države Severne Amerike, ki niti iz daleka ne mislijo na to, da bi jezuite izgnale z državega ozemlja, — marveč jim dovoljujejo popolno svobodo udejstvovanja. Plodonosno delovanje jezuitov, koristno za ljudstvo in za državo, priznavajo ne samo katoličani, temveč tudi protestantje in državne oblasti. Leta 1840. so imeli jezuiti v Zedinjenih državah samo 6 šol, sedaj pa imajo že 36 visokih šol in veliko število srednjih in drugih šol. Na teh jezuitskih visokih šolah je bilo l. 1880. 3000 dijakov, sedaj pa jih je 14.233. Kako razširjen je jezuitski red v Zedinjenih državah, ki gotovo spadajo med najkulturnejše države na svetu, se vidi iz tega, da imajo jezuiti tamkaj pet provinc, v katerih deluje 4229 jezuitov. Glavni njihov cilj je vzgoja katoliškega razumništva na visokih šolah.

Naša zemlja.

Srečen tisti, ki vate v polno zajema. Kako skladen je ritem tvojega tisočletnega mučeništva in trpljenja! Vsa tragika tvojega sladkega imena se preliva skozi biserne čaše grenkobe, da v nihajočem se življenju med lučjo in

temo oplaja duha za velika dela tvojih zvestih sinov. Kakor bratje Makabejci smo zate in s Teboj, ti velika mati slovenska. Ko bi tulil od bolečine kot preganjana zver, v tvojem naročju, o mila mati slovenska, našel bi zdravila svoji rani, zakaj na tvojih grudih raste triglavska roža življenja! Ob ubranih zvokih silnih, hrumečih slapov in ob žuborenju studenčkov se napaja duša za veliko, nikoli izpeto pesem svete domovinske ljubezni.

In tam od Gospe Svete so nam bratje prinesli novega olja naši večni luči. Bratje, hvala Vam za ta neprecenljivi dar, ki je prigostolel iz Vaših src v naša srca.

Ne glejte slabičev med nami! Kadar je vretje največje, se ves kalež in vsa nesnaga dvigne na površje, da izčisti sok domače trte, ki z neusahljivimi koreninami prepleta to sveto našo slovensko zemljo.

Vaša pesem, bratje, je odjeknila ne le med plesnobo kruhoborstva in pajčevino predsodkov, marveč tudi v poslednjo gorsko vasico našega zdravega slovenskega trpina, ki budno čuva naše jezikovne zaklade in vero katoliško.

V našem ljudstvu, bratje, ni mevžaste solzavosti. V trdem boju za vsakdanji kruh so ojeklenele grudi in peta ponovno kreše ogenj v kremenu naših skalnih orjakov.

Bodi zahvaljen, večni Bog, da smo Slovenci taki, kakršni smo, in ker smo — ostanemo! Franc Radešček.

Duhovniške vesti. G. Franc Satler, kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici, je s 1. marcem nastopil mesto župnika na Gomilskem v Savinjski dolini. Za kaplana k Sv. Juriju ob Ščavnici je imenovan g. Rudolf Vahčič, kaplan v Rušah.

Umrli primarij dr. Ferdo Kunej. V Slovenjgradcu je v soboto, 25. februarja, nenadoma umrl g. dr. Ferdo Kunej, zdravnik in bivši primarij tamošnje bolnišnice, rojen l. 1877 v Oplotnici. Bil je izboren in človekoljuben zdravnik in splošno priljubljen. Mir njegovi duši, žalujočim naše sožalje!

Bolnica v Mariboru. Banska uprava v Ljubljani je razpisala dobavo živil in drugih hišnih potrebščin splošne bolnice in banovinskega Dečjega doma v Mariboru za dobo od 1. aprila 1933 do 31. marca 1934. Splošni dobavni pogoji in podrobna določila za posamezne vrste živil in potrebščin so interesantom na razpolago pri upravi splošne bolnice v Mariboru, proti plačilu stroškov za naložitev istih.

Priziv državnega pravdnika prinesel obsodbo. Lani smo natanko poročali o oprostitvi 70letnega posestnika Janeza Vogrinca iz Stanetinev. Starček je bil dne 13. septembra 1932 od mariborskega senata oproščen, ker je poletil ubil v spanju s sekuro svojega čisto podivjanega sina, 37letnega Janeza, ki je bil prava šiba božja in bog-nasvaruj za dom in okolico. Radi opro-

stitve se je pritožil državni pravdnik. Zagrebški stol sedmorige je zavrnil oprostitev ter prisodil staremu Vogrinu 1 leto robije za utemeljitvijo, da v času dejanja ni zanj obstojala neposredna življenjska nevarnost, ki opravičuje pred oblastjo uboj iz silobrana.

Tudi pobeg preko severne meje je bil brez uspeha. Po Mariboru je zagrešila več vlomov ter tatvin troperesne deteljica: Marija Vogrin, Vidovič ter avstrijski državljani Josip Fekonja. Vogrinovo in Vidoviča je spravila mariborska policija na varno, Fekonji se je posrečil pobeg v Avstrijo. V Gradcu ga je doletela na podlagi tiralice aretacija. Zaslišanje je dognalo, da sta začela z dobičkanosnimi vlemi Vogrinova in Fekonja že v Gradcu. Ko so jima postala tamkaj tla prevročna, sta se zatekla v Maribor, kjer sta stanovala in živela kot zakonski par, a sta vršila v resnici drzne in več tisočakov obsegajoče vlome. Fekonjo bo sodilo graško sodišče.

Zopet zagoneten zločin pri Slovenski Bistrici. 65letni prevžitkar Simon Žnidar iz Jelševca in njegova omožena hčerka sta se vračala domov iz Slov. Bistrice, kamor so ju bili klicali razni opravki. Ko sta bila iz mesta, je opazila hči, da jima sledi neznanec. Nadaljevala sta pot preko travnikov, železniške proge in prišla do potoka. Tukaj pa je bil tolovaj že prav blizu, pograbil je kamen in ga pognal starcu z vso močjo od zadej v glavo. Žnidar se je takoj zgrudil nezavesten, hčerka pa je hotela očetu pomagati, a jo je napadalec vrgel na tla, jo obdeloval s podkovanimi čevlji in jo skotal v po-

tok. Junaška ženska je dvakrat skobacala iz struge in še v tretje jo je huda sunil v potok in nato odbrzel v smeri proti Laporju. Po odhodu neznanega lopova je spravila hčerka očeta k zavesti, ga odpeljala v bližnjo hišo, odkoder so ga na vozu spravili na njegov dom, kjer je pa umrl pred prihodom zdravnika. Sodno raztelesenje je dognalo, da je napadalec Žnidarju s kamnom razbil lobanjo in je bila smrt neizbežna. Orožniki pridno poizvedujejo za ubijalcem, ki nobene žrtve ni izropal, dasi sta imela oče in hčerka precej denarja pri sebi.

30letnico poroke. Dne 16. februarja so obhajali v Laporju pri Slov. Bistrici 4 pari 30letnico poroke, kar je vsekar lep jubilej. So to sledeči ženini in neveste: N. in Ljudmila Bogatin iz Križnega vrha, Zenon in Helena Dvoršek iz Cigonca pri Slov. Bistrici, Alojz in Ema Kačičnik iz Dražje vasi pri Žičah ter Štefan in Marija Košič iz Kočnega pri Laporju. Sv. mašo je daroval vpkopjeni dekan braslovški in bivši župnik v Laporju g. Martin Medved, ki je omenjene ženine in neveste pred 30 leti tudi poročal. Vsi otroci in vnuki

kličemo jubilentom: Še na mnoga leta in da bi čakali še mnogo jubilejev!

Tečaj za kandidate mojsterskih izpitov priredi združenje mizarjev in strugarjev v Ptuj. Temu tečaju sledi še: tečaj za obrtno knjigovodstvo ter kalkulacijo, in tečaj za strokovno risanje in politiranje z najnovejšimi tehničnimi pripomočki. Prijave sprejema (za prvi tečaj tudi iz drugih strok) in daje pojasnila načelstvo združenja mizarjev in strugarjev v Ptuj.

Napaden in izropan od dveh nezancev. 28letni delavec Ivan Čečelič z Vinskega vrha pri Trebnem na Kranjskem se je napotil dne 19. februarja v Radoho, da bi tamkaj dobil zaposlitev. Med potjo je zašel v spremstvo dveh Hrvatov, ki sta ga pobila do nezavesti in mu odvzela 450 Din. Čečelič se zdravi v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Z nožem v obraz. 22letni posestniški sin Jožef Hočevnar iz Reber pri Žužembergu je šel vasovat v bližnjo Dečnjo vas. Tamkaj so ga zalotili fantje iz Pešeče vasi in mu je eden hudo razrezal z nožem obraz.

Smrti otroka vsled opeklin. V Zgor. Zadobravi pri Devici Mariji v Polju na Kranjskem se je triletni Tonček Zajec tako obli s kropom, da je podlegel hudim opeklinam.

Usodepolni sunek konjskega kopita. 21letni posestnikov sin Andrej Mulec iz Loža na Notrajskem se je vrnil od vojakov in gnal konja napajat. Žival je Andreja brcnila in mu nevarno zlomila levo nogo.

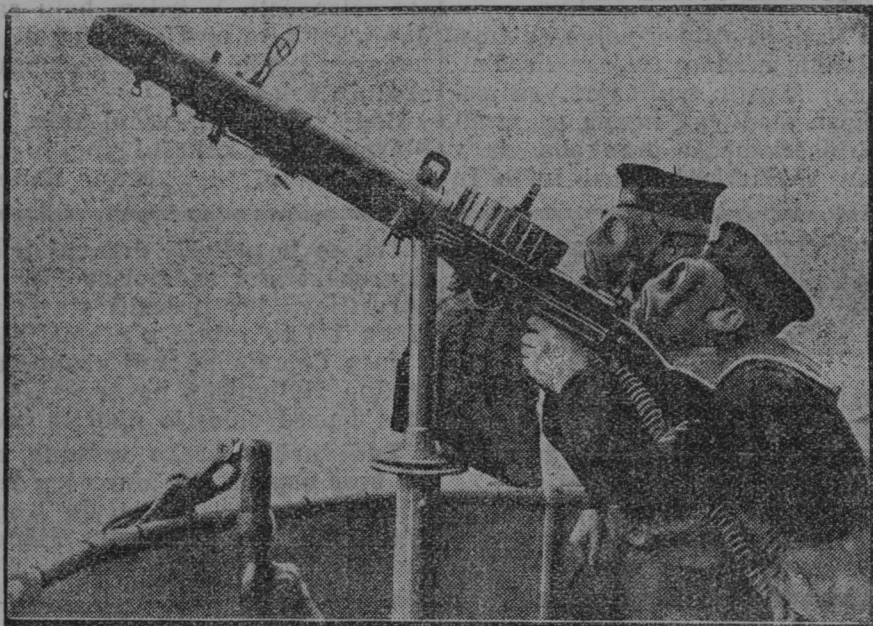
Umrli je na Bledu v četrtek, 23. februarja, v 82. letu svoje starosti g. Jakob Soklič, oče g. Sokliča, župnika pri Sv. Vidu pri Ptuj. Žalujočim, osobito zgladno delavnemu g. župniku naše sošalje!

Največji moški v Jugoslaviji je neki trgovski pomočnik Hans Schlechter, ki je visok 2 metra 32 cm, kar znese skoro osem čevljev. Živi v Apatinu in je star še 20 let ter bo najbrže še zrastel.

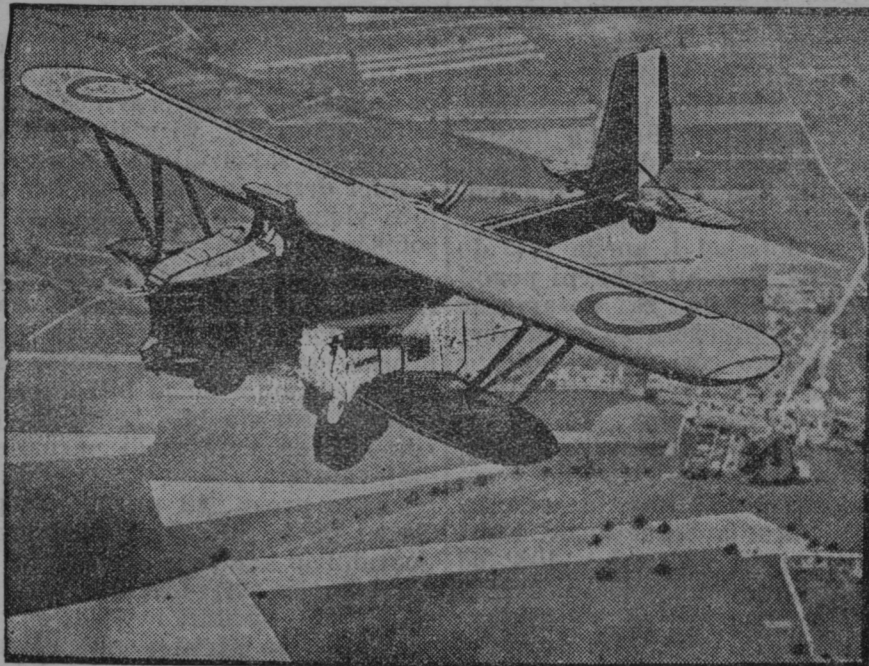
Oglasil se je iz Rusije Kvočka Radvan, ki je bil leta 1914 od Rusov vjet. Doma je iz Rakovice na Hrvatskem. Njegov nečak Nikolaj Pašič, orožniški kaplar v Dravogradu, je dobil zvezo z njim, in to po preteku 18 let, odkar je v vjetništvu. V prvih pismih opisuje razmere, v katerih živi v Rusiji. Črez dan dela v tovarni za čevlje, ponoči pa doma, da si kaj prisluži. Prosi, naj se ga usmili Rdeči križ ter mu pošlje koruze ali kaj sličnega, ker z družino nima kaj jesti. Nečak mu je sporočil, da bo vse storil, kar je potrebno za njegovo rešitev ter da je upanje, da se vrne v 6 mesecih. Nato mu je Kvočka odgovoril: Meni je 6 dni težko živeti, kaj še le 6 mesecev. Toliko denarja ima, da pride do meje, potem pa gre peš z ženo in 4 otroci. Guštanjski Rdeči križ se je za to zadevo zavzel.

— = =

Nova bogoslovnica. Na gostiji Ogrizek-Vodušek, župnika Slivnica pri Mariboru, so zložili svatje 120 Din za novo bogoslovnico. Blagim darovalcem iskreni Bog plačaj!

Kako bo v bodoči vojni.

Bombno letalo. — Desno: Zangara, napadalec na Roosevelta.

Angleški kralj proda Buckingham-palačo.

Dobičkanosnost majhnih izumiteljev.

Zveza izumiteljev med drugim beleži tudi to, kakšen dobiček donajajo izumi svojim duševnim očetom. Po zadnji statistiki, ki jo je objavila zveza, je razvideti, da veliki izumi v tem pogledu daleč zaostajajo za onimi, ki spadajo v vrsto vsakdanjih izumov. Uporabnost kakšnega izuma v praktičnem življenju odloča bolj nego vse drugo o njegovi donosnosti.

Tako je n. pr. izumitelj avtomatične fotografske priprave fotomatona, ki je danes vsaj v Evropi že malo prišel iz mode, zaslužil dosti več nego Edison

s svojim gramofonom. Velike prevratne iznajdbe, kakor električno žarnico, odločilne patente za letalsko stroko, Röntgenov aparat, ultramikroskop i. t. d. bi zaman iskali med dobro plačanimi izumi. Pač pa je donesla lasnica, ki je bila nekaj časa ameriški patent, svojemu izumitelju ogromne milijone, več nego kdaj kateremukoli drugemu izumitelju kakršenkoli drugi izum. Varnostna zaponka in avtomatični gumb na pritisk sta ustvarila istotako mogočne industrije in bogastva.

Navadni pločevinasti zatvor, kakršnega uporabljajo za steklenice za pivo, je izumil Američan Painter in industrija, ki jo je osnoval za izkoriščanje svojega izuma, je v 30 letih zasluži-

Hitra pomoč.

Voznik Peter je bil s svojim konjičem in vozom ves dan na cesti. Deževalo je in bil je moker do kože. Dospel je do krčme, kjer je hotel ostati čez noč. Bilo je že pozno v jeseni in maloštevilni gostje so zasedli vse prostore okoli zakurjene peči, tako da ubogi Peter ni mogel do toplote, da bi si posušil moko obleko. Čakal je in čakal, da bi mu kmetje dali kak prostorček pri peči, pa nihče se ni zanj zanimal; sedeti je moral na klopi pri oknu. To mu seveda ni bilo nič kaj po volji. Izmislil si je zvijačo. Ko ga je krčmar vprašal, kaj želi jesti, je rekel: »Za se-

Pavel Keller:

8. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Med tem.

Kmalu po tem dogodku so tihotapci zopet začeli hoditi svoja pota. Nikoli tihotapec ne bo opustil svoje obrti, čeprav je večkrat zasačen. V krvi mu je. Mika ga opojna romantika te obrti. Kar je romantično, kar je zvezano z nevarnostjo, privlači mnogo bolj, ko pa zaslužek, ki si ga s trudom pridobiš. Tihotapec je kakor divji lovec, ki mu večkrat ni do divjačine, temveč le do veselja, ki mu ga da nevarnosti polni lov. — Medven je podpiral podjetje z denarjem. Nedavno je praznoval s svojimi zavezniki svoj petindvajsetletni tihotapski jubilej. Tihotapstvo ga je obogatilo.

In vendar svojega življenja ni bil vesel. Izgube, kakor je bila nedavno ta, ga niso preveč

potrle; bile so pa po zaslugi črnega Jerneja, ki je bil čudovito previden in zvit, tudi prav redke. Bil je drug črv, ki je izpodjedal Medvenu življenje. —

V »zasebni pisarni« je sedel Medvenu nasproti mož, ki se je imenoval Jeras. Na prvi pogled zelo zopern človek. Majhen, vegast, kozav, z zlobno prežečimi očmi, gnilimi zobmi in s širokimi, skrbastimi usti.

»Jeras,« je rekel Medven razkačeno, »le priznaj, da si nas očrnil ti. Kako naj bi bili sicer prišli obmejni stražniki na tisti greben?«

Jeras se je ostudno zasmejal.

»Očrnil ali ne,« je rekel posmehljivo, »za spomin moraš nekaj imeti. Nedavno sem hotel od tebe 200 dinarjev, in koliko si mi dal ti? Malovrednih petdeset. Pa sem si mislil: Le počakaj, še kesal se boš! Sedaj pa imaš. Škodo ti privoščim.«

»Da si ničvreden človek, ni treba, da bi ti še pravil, Jeras, sam dobro veš.«

Jeras se je ponosljivo smejal.

Fantje, ki pojdete k vojakom,

Kdo bo šel z vami?

Moj tovariš!

»Moj tovariš« je knjiga, ki jo naj vsak katoliški vojaški novinec vzame seboj! Stariši, namesto naukov, ki jih slišijo in pozabijo, dajte sinovom to knjižico s seboj. Knjižica stane 16 Din z rdečo in 20 Din z zlato obrezo. Vsakemu, ki naroči to knjigo za fanta-vojak, dodamo brezplačno še povest

:: „Vojaški novinec“ ::

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

la čistih 175 milijonov dolarjev. Ena sama družba, ki ima dve tovarni za izdelovanje takšnih zatvorov, jih izdela letno do 140 milijonov kosov, danes se uporabljajo tam seveda za zapiranje steklenic z nealkoholnimi pijačami.

Med Painterjevimi nameščenci je bil tudi znameniti Gilette, ki si je vtupil v glavo, da mora izumiti nekaj takšnega, kar bodo ljudje uporabljali vsak dan in mu bo prineslo bogastvo. Izumil je znani brivski aparat in klino, ki nosita njegovo ime. V enem samem letu mu je ta izum donesel več nego 10 milijonov dolarjev, imetje, ki si ga je pridobil, je znašalo dosti več nego 100 milijonov dolarjev.

Med tiste, ki so največ zaslužili, spada izumitelj gumastega podplata Humphrey O'Sullivan. Ta je po dobičku prekosil še Giletta in Painterja in klasične tehnike kakor Volta, Stephenson in celo Edison, ki se v tem oziru pred njim lahko skrijejo.

»Satan in Iškarijot« se čita povsod! Zahtevaj ponudbo pri Cirilovi tiskarni v Mariboru.

F. F.

Česa je treba?

Zivimo v časih, ki nas silijo, da s posebno skrbjo delamo za boljšo bodočnost. Mnogo načinov je, kako naj delamo za to. Najvažnejši pa so gotovo: dober časopis, združnostrokovna in splošna izobrazba z zaupanja vrednimi osebami na čelu.

Ni treba dokazovati, da slab časopis, če je le samo nenaklonjen dobri stvari in veri, škoduje narodu in s tem posredno tudi državi. Zato bi se morala oblast zavzeti za dobre časopise, ker bi dobila z bogatimi obrestmi povrnjeno vse, kar bi zanje storila. Manj stroškov za ječe in podobne naprave, pa več za izobrazbo in blagostanje ljudstva, to bi bil uspeh. Dober časopis pa vzgaja k taki skupnosti v organizaciji posebno v združništvu, kjer je treba vse razlike premostiti, kjer so vsi člani enakovredni, kjer je neobhodno potrebno medsebojno razumevanje in uvaževanje.

Razveseljivo je dejstvo, da je zadnji čas narod sam že uvidel potrebo združništva in se prav rad oklepa dobrih organizacij. Želimo le, da bi se dal in omogočil tem združnim in prosvetnim delavcem svoboden razmah. To jim bo dalo šele pravo vrednost in tudi sigurnost v obstoju. V teh mislih smo edini, za nje smo prenašali, kar nam je usoda bridkega prinesla, in v takem prenašanju smo tudi močni postali, da bomo še raje prenašali in delali v prid posamezniku, narodu, državi. Danes se ne pomišljamo, kateri časopis naj mi pride v hišo, marveč povemo: »Slovenski gospodar« boš še vnaprej naš dobri prijatelj in voditelj! Ne vzgajaš namreč samo uma, ampak tudi srce, saj ravno srčna kultura nam je predvsem potrebna.

Čeprav so časi težki, toda žrtev za dober časopis daje visoke obresti in srečen je lahko, kdor si jih zagotovi.

Kamnica pri Mariboru. Naši fantje in dekleta ostanejo zvesti svojim krščanskim in

narodnim idealom ter se bodo po njih ravnali v življenju, zasebnem in javnem. Na Jožefovo je naš praznik in takrat bomo v cerkvi pokazali, koliko nas je.

Jarečina. Prireditelj Kat. prosv. društva v Slomšekovem domu dne 19. t. m. je sijajno izpadla. Vojna drama »Rožmarin« je marsikoga ganila do solz. Vsa čast vrlim igralcem. Tudi pevski zbor pod vodstvom g. organista Karla Knuplež zasluži vso priznanje. Zavednim Jareninčanom, dragim sosedom Šentjakobčanom ter zastopnikom iz Št. Ilja, Maribora in Svečine najlepša hvala za mnogoštevilni obisk!

Št. Janž pri Velenju. Že dolgo ni bilo nobene poročila o društvenem delovanju. Da pa nismo spali zimsko spanje, evo nekaj dokazov. Kakor zimski mraz notranje predela zemljo, da je tem uspešnejše zunanje pomladansko delo, tako smo po novem letu samo zbirali in snovali. Na Kraljevo je bila za naše društvene člane ob 10. uri slovesna sv. maša, pri kateri je lepo prepeval društveni pevski zbor. Duhovni vodja je v svojem govoru pokazal na katoliško organizacijo kot zvezdo, ki vodi modro in močno mladino farnega občestva k božičnim jasicam. Popoldan je bil v Slomšekovi dvorani 21. občni zbor s tamburanjem, zborovim petjem, komičnim dvospelom »čevljar in krojač«, kratkim prizorom: »Ob košnji« in govorom o izobrazbi celega človeka po katoliški organizaciji. Odbor je podal poročilo društvenega dela v preteklem letu, občni zbor pa je zahteval smernice za bodočnost. Izvolil se je z malimi izpremembami novi odbor z Maks Vanovšekom na čelu. — Da se poživijo notranje društveno delo, se je ustanovil dekliski krožek, ki je imel dne 2. februarja svoj ustanovni občni zbor z dvema govoroma. Poleg Marijine družbe se je prijavilo še 27 deklet in je sedaj 60 članic, ki so si izvolile svoj odbor s predsednico Milko Rižnar. Snuje se tudi fantovski krožek, ki je imel dne 12. februarja svoj prvi sestanek, na katerem se je prijavilo 13 članov. Izmed teh se je tudi sestavil fantovski pevski zbor, ki se že pridno vadi v petju lepih narodnih pesmi. Upamo, da bo dekliskemu ustanovnemu občnemu zboru kmalu sledil tudi fantovski. — Marijina družba je imela na Svečnico svoje štiriletno poročilo, ki pomenja porast

in poglobev. Poleg nadnaravnih sredstev je pridno uporabljala tudi naravna sredstva. Poskrbela je za razširjenje katoliškega časopisa in priredila skupno z Marijinim vrtem dne 18. decembra akademijo in dne 26. dec. igro »Goslarica naše ljube Gospe«. Izvoljena je bila za prednico vnovič Pepca Potočnik. Dramatski, pevski in tamburaški odsek, kakor tudi dekliski krožek se že pridno pripravljajo na svoje prireditve.

Svetinja. Dne 12. februarja je imelo naše slovensko katoliško prosvetno društvo svoj redni letni občni zbor v prostorih posojilnice. Predsednik društva g. Anton Pauša je izrazil veselje nad številno, res častno udeležbo ter predal besedo podpredsedniku č. g. duh. svetniku Francu Bratušek, ki je navzočim zborovalcem z živo besedo jasno predočil, kolikoga pomena je v današnjih težkih in resnih časih dobra knjiga. Naše dobro ljudstvo to ve in čuti, zato se je v tolikem številu odzvalo vabilu ter prihitelo v te, sicer majhne, pa le vendar naše prostore. Sledilo je predsednikovo poročilo. Z njim smo v duhu prehodili pot, katero si je zahtevalo društvo v lanskem letu. Predsednik nas je spomnil igre »Pri kapelici«, ki jo je vprizorilo mlajše članstvo društva z Jurčkom na čelu, naravnost sijajno. O tem je pričala dvakratna nabito polna gledališka dvorana. Pri igri je nastopil tudi naš izborni izvežban cerkveni pevski zbor pod vodstvom bivšega društvenega tajnika, organista ter konservatorista g. Rakuša Gustla in nam zapel nekaj naših narodnih pesmi, za kar je žel najtoplejše odobravanje. G. Rakuša je bil tudi kapelnik naše domače godbe, ki je slovela kot najboljša daleč naokrog. Predsednik je izrazil svoje obžalovanje, da tega najmarljivejšega prosvetnega delavca ni več v naši sredini. Odšel je v daljni Št. Ilj, kjer se mu nudi širše polje za udejstvovanje. Sledilo je poročilo začasne tajnice, ki je podala, kolikor je bilo razvidno iz opravnega zapisnika, točno delo bivšega tajnika. Blagajničarka poda stanje blagajne. Vprizoritev omenjene igre je dala lep dobiček, iz katerega je naročil odbor mnogo zanimivih knjig. Radi tega, poroča knjižničarka, je bilo izposojevanje knjig daleko živahnejše od lanskega leta. Računska preglednika sta našla stanje blagajne v redu. Sledila je volitev odbora, nakar so se

»Ti pa si častivreden človek, he? — Pred ljudmi že, toda sicer, hihi — hudič je tvoj boter!«

»Zakaj pa ne hodiš več z našimi ljudmi? Saj si bil prej vendar tako vnet za to, da prideš do denarja —«

»Prenevarno mi je in prenaporno. In denarja mi ni treba več. Moj dobri striček Medven me bo že preživel. Danes na primer mi bo zopet dal sto dinarjev.«

»Hudiča ti bom dal! Nobene pare ne dobiš.«

»To bi bilo slabo za te, striček!«

»Nisem tvoj stric! Še tega bi bilo treba, da bi bil v sorodu s tako svinjo, kakor si ti!«

»Striček, nikari ne zmerjaj, sicer se ti bom smejal. Pri očku Blažunu so obmejni našli gnezdo prazno; bogvé, kaj bi pa bilo v krčmi na hribu in v oni za senožetjo?«

»Pes! Ničvredni izdajalec!«

»Nikari ne zmerjaj, ker nima haska. Daj mi sto dinarjev in pojdem.«

»Pojdi k vragu — brez denarja! Imam že dosti!«

»Jaz tudi. Pojdem torej. Višji stražnik se mudi v vasi; gledal bom, da pridem do njega.«

»Kar stori! Nočem več imeti opravka s to kupčijo. Tvoje večno izsiljevanje mi greni življenje, mi jemlje ves dobiček. Sicer pa ti tudi ne smem več dati, ker se ljudem že dolgo čudno zdi, kako da ti, ki nič ne delaš, tako dobro živiš. Tu imaš, ničvrednež, in poberi se mi izpred oči!«

Medven je vrgel dvajset dinarjev na mizo.

»Hvala!« je rekel Jeras in vtaknil denar v žep.

»Manjka jih še osemdeset, dragi striček!«

»Niti pare več!«

»Bodi pameten, striček! Nikar se ne smeš! Dobro veš, da si v mojih rokah. Saj ti ne maram groziti z najhujšim, s skrivnostjo pri studencu!«

»Lump! Ali ne boš naprtil krivde tudi samemu sebi?«

»Kaj za to? Če me nočeš več dostojno preživljati, mi do življenja in do svobode nič ni. Ostane mi le eno veliko veselje še, da bodo bogatega, uglednega posestnika Medvena prijeli.«

bo bom naročil pozneje, pač pa dajte za mojega konja speči 2 klobasi in skuhati nekaj zelja, ker je lačen po dolgem potu.«

Krčmar ga je začuden pogledal, pogledali so tudi gostje, Peter pa je čisto resno ponovil svoje naročilo in krčmar ga je sporočil v kuhinji. Ko je bila večerja gotova, je prinesel krčmar s sobo, ker je še vedno mislil, da zbija Peter samo šale in da je seveda večerjo naročil za sebe. Ali Peter je mirno velel: »Le odnesite večerjo, kamor je namenjena, namreč — mojemu konju!«

Krčmar je zmajal z glavo, potem pa si je mislil: »So pač čudni

zborovalci razšli, zadovoljni z uspehi odbora in članstva v lanskem letu.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 20. februarja sta bila v župnijski cerkvi v Bočni poročena Stanko Jeraj, lesni trgovec iz Ljubnega, in Fanika Zagožen, po domače Bulkova iz Bočne. Nevesta Fanika je kot trgovka nad štiri leta bivala v naši župniji. Z veliko vnemo je delovala pri prosvetnem društvu, zlasti se je trudila za dograditev našega lepega Društvenega doma. Prenovljena kapelica v Radmirski vasi bo še dolgo pričala o njeni darežljivosti. Kot zavedno slovensko dekle se ni nikdar sramovala svojega prepričanja, za kar je morala lansko leto iti celo v ječo. Da bi bilo mnogo takih pogumnih deklet! Vsi dobromisleči Ksaverijanci ji želimo v novem stanu vse najboljše! — Predstava igre »Dve nevesti« v nedeljo dne 12. februarja je bila prav posrečena in so se obiskovalci dobro nasmejali. Prireditev so v častnem številu posetili naši sosede iz Ljubnega, ki tudi nočejo v prosvetnem delu zaostajati za drugimi, ako ravno se morajo boriti z ovirami. Le pogum in vztrajnost, saj dobra stvar mora prej ali slej zmagati!

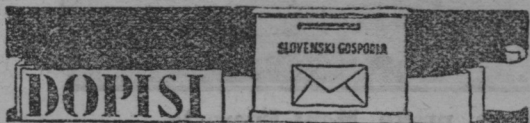
POMLADANSKO ZDRAVLJENJE

Komaj je prišla pomlad, že se narava prebuja k novemu življenju in obnavljanju. Sedaj je čas misliti na zdravje, zakaj kakor sok v bilkah tako tudi kri preneša večjo akcijo cirkulacije, ki lahko dovede do težkih posledic. Zaradi tega je treba telesu dovajati nove in osvežujoče sokove, da postane organizem odporen in zdrav. Za to svrhu je najboljšo naravno zdravljenje s »Planinka« zdravilnim čajem, pripravljenim večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč. Dolgoletna izkušnja nam potrjuje, da je »Planinka« zdravilni čaj, ki ima v sebi preizkušene in dobre zdravilne sestavine, najboljši in edini regulator za čiščenje in obnavljanje krvi. »Planinka« zdravilni čaj uničuje kali bolezni in filtrira kri. S tem doseže, da kri lahko in pravilno cirkulira ter tako obnavlja ves organizem. Zdravljenje od 6 do 12 tednov s »Planinka« zdravilnim čajem deluje izredno, in sicer brez strupov, pri vseh sledečih boleznih: **pri slabi prebavi želodca in raprtju telesa, slabem delovanju črevesa in napetosti telesa, omotici in sla-**

hosti, obolenju mokračne kisline in hemeroidov, slabosti in odebeltvi srca, boleznih jeter, nervozni in živčnih boleznih. »Planinka« zdravilni čaj pospešuje apetit in izredno deluje pri arteriosklerozi in osluzenju pljuč. Zahtevajte pa v lekarnah samo pravi »Planinka« zdravilni čaj, ki se ne prodaja odprt, temveč samo v originalnih plombiranih zavojih po 20 Din in z napisom proizvajalca: 242

**Lekarna
MR. L. BAHOVEC
LJUBLJANA, Kongresni trg**

Sv. Lovrenc na Pchorju. V sredo dne 15. februarja je mrtvaški zvon naznanil vest, da je zatisnil svoje trudne oči posestnik Arl Pavel. Pred 7 leti ga je zadel mrtvoud in od takrat ni več povse ozdravel. Popolnoma priklenjen na bolniško posteljo je bil pol leta. Zapuščena žena in štiri odrasle otroke. Če pogledamo nekoliko v življenje pokojnika, vidimo, da je bil eden tistih mož, ki mu je bilo geslo: delaj in moli! Ustvaril si je primerno gospodarstvo in s poštenim delom svojih rok preživljal svojo družino. Blagopokojni je bil vzoren družinski oče. Otroke je vzgajal strogo po krščanskih načelih, ni jim dovoljeval iti na veselice in plese, temveč v cerkev in službo božjo in v krščansko društvo, kjer se deli prava izobrazba. Rajni je bil tudi soustanovitelj

tuk. kmečke hranilnice in posojilnice l. 1908. Od začetka pa do leta 1931 je bil član nadzorstva. Zadnji čas mu bolezen seveda ni pripuščala več izpolnjevati te dolžnosti. Pogreb se je vršil dne 17. februarja ob devetih predpoldne od hiše žalosti. Domači cerkveni pevski zbor se je poslovil od rajnega z dvema žalostinkama. Pokojnemu svetila večna luč, ostalim naše globoko sožalje!

Iz Slovenskih goric. Žalostno sliko je nudil del Slovenskih goric po usodepolni nevihti dne 16. avgusta 1932. Pridelki vsled toče pomandrani, sadje okleščeno, drevje križem polomljeno, hiše deloma odkrite, ljudje pa v strahu, s čim se bodo preživljali. Vsled suše se tudi živinske krme ni dosti pridelalo. Zlasti hudo so bili prizadeti občani občin Zgornji in Spodnji Jakobski dol ter Vukovski dol. Tam mnogi niti fižola nimajo za seme, še manj pa za jed. Banska uprava je nakazala 20.000 Din podpore za 17 občin. Gg. župani so po nalogu podporo razdelili med najpotrebnejše. Mnogi, ki so sprejeli sicer malenkost

kot podporo, so hvaležni. Drugi, tudi še potrebni, pa se jezijo, zakaj se njim nič ni dalo.

Jarenina. Vprašanje glede združitve občin je na dnevnem redu. Splošno po zakonu naj bi bodoče občine imele najmanj 3000 prebivalcev. Iz mnogih krajev so se oglasili že razsodni ljudje, ki predlagajo, naj bo meja župnije, oziroma šolskega okoliša tudi meja bodoče velike občine. V jareninski župniji, ki šteje nekaj nad 3000 duš, pa naj bi veljala neka posebna izjema. Gotovi ljudje namreč hočejo na vsak način, naj bi se celo Jelenče, del Gačnika, priklopile bodoči občini Pesnica, Pesnički dvor k Sv. Marjeti, Kaniža pa v St. Ilj. Kaj pa potem Jarenina? Združila naj bi se s Poličko vasjo, Vukovskim dolom ter delom Gačnika. Štela bi po taki ureditvi kvečjemu 2000 duš. Imela bi pa v svojem okolišu prav mnogo slabih občinskih cest, veliko število takih revežev, ki jih občina mora podpirati, dohodkov pa razen doklad na direktne davke skoraj nobenih. Vukovski dol nima nobene gostilne, Polička vas nobene, Gačnik nobene, Jarenina dve, pa še od teh je ena brez

ljudje na svetu! in je odšel z večerjo proti hlevu — pa ne sam, kajti gostje so vstali drug za drugim in so šli za njim. Vendar bi bili radi videli, kako pospravi konj tako večerjo.

Komaj je bil zadnji zunaj, je skočil Peter na klop prav ob peči in si je tam pripravil udoben prostor. Kmalu so se vsi vpuk zopet vrnili in krčmar je postavil večerjo pred Petra, rekoč: »Tu je vse, kar sem odnesel. Konj tega niti ni povohal. Čemu ta šala?«

Peter se je nasmejaval, češ: »A, tako! Danes moj konj najbrž ni razporežen za tako večerjo, bom pa jaz po-

Začela sta grdo barantati in se obmetavati s priimki. Končno je odšel Jeras z devetdesetimi dinarji v žepu. Medven se je pogreznil na zofo in je skrtil glavo v dlani.

Najstrašnejših muk ena, ki jo more človek pretrpeti v življenju, je zavest, da je v rokah izsiljevalca, kateremu se ni mogoče izmuzniti. Ne-prestan smrten strah je to, neprestana smrtna nevarnost. —

Štiri dni nato je Jeras zopet prišel.

»Striček, denar mi je pošel. Saj sem ti takoj dejal, da bo premalo.«

Namesto da bi ga zmerjal in preklinjal, je Medven samo rekel:

»Preveč popivaš!«

»Striček,« je prijazno dejal Jeras, »vsako drevesce mora biti zalito.«

»Da, toda če ga preveč zalivajo, se posuši.«

Tako dobrosrčno se že dolgo nista razgovarjala. Jeras se je kar čudil.

»Denarja ti bom zopet dal,« je rekel Medven.

Govoril je nejevoljno, vendar pa ne odurno.

»Le tu pa tam moraš kaj storiti zame. Ni mi prav,

da si se odtrgal od nas, kajti prebrisan si bil, prebrisan skoraj ko Jernej.«

»Še bolj, striček, še bolj!« je rekel Jeras samoljubno. »V zanjko gori na tistem grebenu bi se jaz ne bil dal ujeti.«

Ponosno se je potrkal na prsi. Vedno je rad veliko govoril in se bahal; zato in pa še radi drugih slabih lastnosti so ga bili tihotapci vrgli iz svoje družbe.

»Jeras, delo imam za tebe. Vem za blago, po katerem danes najbolj povprašujejo. Ti poižvedi, kako bi po sposobnih posredovalcih najcenejše prišli do njega.«

»Zakaj pa naj ravno jaz to storim?« je vprašal Jeras nezaupno.

»Tepec! Zato, ker nočem, da bi drugi vedeli, koliko stane blago mene in koliko bom zaslužil pri njem.«

»To je že res,« je rekel Jeras, »toda prenaporna je ta reč zame.«

Dolgo sta se pričkala sem in tja; končno je Medven pripravil Jerasa, čigar ničemurnost je dobro podžgal, tako da je poje čez mejo, po-

večjega pomena. Kje naj bodoča občina išče dohodkov za kritje aparatov, ki se ji bo z nameravano združitvijo naprtil? S čim se naj plača občinski tajnik, občinski sluga, nagrada za potnine, eventualna nagrada županu, šolski prispevek, podpora revežem, občinske ceste in mostovi itd.? Za bodoči občinski urad stara občinska hiša tudi od daleč ne odgovarja. Treba jo bo od tal temeljito preurediti. Če pa se združi cela fara v eno občino, bi šlo tem lažje. Pridobili bi tri dobrodošle in tri manjše gostilne in s tem precejšnje dohodke na trošarini. Zato odločno zahtevamo: meja župnije naj bo tudi meja bodoče občine. V tem smislu se je že dovolj jasno povdarjalo v dopisih in predlogih g. sreskemu načelniku; treba je, da se ti predlogi upoštevajo. Mi zahtevamo samo to, kar je pravilno, namreč da bodi župnijska meja tudi občinska meja.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Redki so jubileji, ki bi jih obhajali s tako slovesnostjo, kakor smo to doživeli v četrtek dne 16. februarja, pri Sv. Marjeti. G. Valentan, kmet in bivši župan v Dragučovi, je s svojo ljubeznivo g. soprogo obhajal 30letnico svoje poroke. Vsa družina Valentanova je prišla ta dan k sv. maši, katero je odslužil g. svetnik Jernej Frangež in darovala Vsemogočnemu v zahvalo sv. obhajilo. Da, najlepši trenutek je bil oni, ko sta oče in mati v krogu svojih otrok pristopila k mizi Gospodovi ter tako skupno molili in prosili: »Pridi k nam, o Gospod, pri nas ostani in blagoslovi nas!« Omenim naj, da je med sv. mašo domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. organista Janka Rakuša, krasno prepeval in je celo med sv. obhajilom primerno pesem jubilentoma zapel moški zbor. Nič čudnega to, da so se pevci potrudili ob tej priliki, saj je pri Valentanovih dom petja in veselja in dom treh cerkvenih pevk. Da se pa taka obletnica hitro ne pozabi, je g. Valentan povabil svoje sosede in prijatelje ter pripravil pojedino. V daljšem govoru se je g. svetnik Frangež spominjal jubilentovega delovanja na katoliško-političnem poprišču, zlasti pa kot vzor-gospodarja v prijazni dolini dragučovski. Pevski zbor je zabaval družbo z raznimi šaljivimi prizori in z lepo ubrano slovensko pesmijo. Želimo vsi, ki vaju poznamo, da bi še tako zdrava in čila učakala v krogu svoje vzorne družine zlato poroko.

Bog vaju živi in čuvaj in daj naši župnji več takih družin, ki bi si upale odločno stati na braniku narodno-katoliške prosvete, kakor si to upa kljub tolikim oviram, družina g. Valentana v Dragučovi.

Muretinci pri Sv. Marjeti. Izbrala sta si nov s^t r vrlji mladenič Ivan Tomažič, kmečki sin iz Muretinc v starosti 28 let, in zgle-

Zadnja v tem pustu je obljubila zakonsko zvestobo nevesta Julika Fras iz Žic ženinu Francu Gaisler iz Spodnjega Gasteraja. Nevesta je bila več let cerkvena pevka, izvrstna sopranistinja, zato jo bo zbor občutno pogrešal. Bilo srečno!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dolgo časa se je pojavljala v okolici Sv. Antona, Cogetin-

Z letalom preko najvišje gore, preko Mont Everesta.

na mladenka Marija Arnuš iz občine Podvinci. Dne 10. februarja sta bila v župnji sv. Petra in Pavla v Ptujju poročena. Bog daj novemu zakonskemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Ker se povsod pozna kriza, zato ni čuda, da jo je precej občutil tudi letošnji predpust. Malo parčkov si je nadelo ta predpust zakonski jarem. Morda tiči kaj vzroka tudi v tem, da se letos samo bolj pridni ženijo, ne pa lepi, kakor je v dolgih predpustih baje navada, kakor se je izrazil zadnji dopisnikar iz Partinje. In res. Ravno v partinski občini so se samo pridni oženili, a lepi so pa ostali. Zato bodo morali tudi oni pridni postati, odnosno ostati, pa bo jih morda že drugi pust povabil med svoje izvoljene.

cih neodkrita vlomilska tolpa, katera se ni ozirala, kakšen naj bo plen. Ljudje so bili povsod v strahih pred njimi. Dne 5. februarja je bilo vlomljeno pri Sv. Antonu na treh mestih, ukradeno je bilo raznovrstnih reči, kakor: slanina, meso, perilo, žganje, vino in obleka, v vrednosti nad 6000 Din. Takoj po izvršenem vlamu so bili obveščeni orožniki iz Sv. Trojice glede te vlomne tatvine, kateri so z vsem trudom noč in dan zasledovali krivce in se jim je posrečilo priti na pravo sled. Ljudje so že dolgo časa sumili, da so domači vlomilci, ali dokazati se ni moglo.

Leskovec-Mala Varuica. Na gostiji Jožefa in Marije Kozel so zavedni gostje namesto godbe zložili za dijaško semenišče 300 Din. Tako je prav! Bog plačaj!

gajat se z nekim »trgovcem« na oni strani. »Čez kateri prelaz pa boš šel?« ga je kar tako mimogrede vprašal Medven.

»Čez Petelinjek.«

»Ali ti ta pot ne bo pretežavna?«

»Kaj še! Kar zmore črni Jernej, to zmorem tudi jaz; mene ne bodo ujeli.«

»Da, in po porazu, ki so ga doživeli zadnjič, stražniki ne bodo več prežali sedaj po Petelinjeku.«

»Naj preže! Jutri zvečer odrinem. Pojutrišnjem ponoči se vrnem. Mlaj bo.«

»In če te zalezejo?«

»Uidem!«

»Ali imaš kakšno orožje?«

»Imel! Toda v mestu sem prišel ob nje.«

»Zapil?«

»Recimo zakvartal, se lepše sliši,« se je smejal Jeras. Medven mu je dal revolver z naboji.

»Za vsak slučaj,« je rekel. »Prinesi blaga na ogled.«

»Preveč ne, ker bi ne mogel nositi.«

V majhni krčmi v gorah so sedeli trije obmejni stražniki.

»Dvignimo se.«

»Je še čas. Sedaj ga še ne bo.«

»Če sploh pride!«

»Medven mi je za trdno rekel. Pride.«

»Medven ti je povedal to, da bi dokazal, da s tihotapci nima nobenega opravka. Jaz pa mu kljub temu ne zaupam, temu staremu prikrivaču.«

»Jaz tudi ne!« —

Dvignili so se in odšli. Noč je bila temna, le sneg se je motno svetlikal. Šli so molče, skrivaje se med grmovjem. Počasi so tekle minute in ure. Bližala se je že polnoč. Težka služba, stati takole v mrzli zimski noči in prežati na človeško divjad. Udje odrevene in otrde. Razdružili so se. Vsak se je smel izprehoditi deset minut po hribu sem in tja, sicer bi bili zmrznili.

Tedaj pa, ko so se vsi trije zopet sešli, se je začulo rahlo drsanje smuči po pobočju doli.

»Prihaja!«

jedel, kar je on pustil. Njemu pa dajte dobro mero ovs! To mu bo morda danes bolj po volji.«

Nato je lepo na tplem večerjal, gostje so pa gotovo uvideli, čemu je bil vse to napravil.

Kratkih besed.

Miha je bil doma zelo redkih besed. Neke nedelje je prišel od pridige. Žena ga je vprašala, kaj je župnik pridigal. Miha je kratko odgovoril: »O grehu.« Žena je hotela vedeti, kaj je bolj podrobno o tem povedal. Miha je samo pomrmljal: »Bil je proti« in je šel iz hiše.

(Dalje sledi.)

Spodnji Leskovec. Dne 16. februarja smo pokopali uglednega posestnika Filipa Kozel. Bil je dober oče, skrben gospodar in kolarski mojster. Ženi in otrokom naše sožalje! Letos je smrt zagospodarila v naši fari. Imamo že 10 mrličev, pa komaj 8 rojencev.

Majšperg. Dne 22. februarja se je poročil v celjski opatijski cerkvi g. Plevčak Josip, pek, posestnik in gostilničar v Majšpergu, z gđ. Ciliko Ferme, katera izhaja iz spoštovane in strogo krščanske hiše pri Sv. Štefanu pri Šmarju. Pri tej priliki se je namesto poročenega darovalo za celjske brezposelne 50 Din in za celjsko Vincencijevo konferenco 50 Din. Novoporočencema želimo mnogo sreče v zakonskem življenju!

Sv. Andraž v Halozah. »Veselje in žalost tovarša si sta!« V torek dne 7. februarja, je v Veliki Varnici pri podiranju bukve ponesrečil oče-invalid Martin Kmetec. Na poti v bolnico je pri cerkvi v nezavesti prejel sv. odvezo in maziljenje. Črez pol ure je na vozu umrl in so ga zapeljali domov. Uбоgi ženi in malim sirotam naše sožalje! — Dne 13. februarja smo imeli tri poroke. Med temi ženin nečak g. svetnika Franca Bratuška Jožef Kozel, ki si je vzel za družico življenja hčerko cerkvene-ga Ključarja Jakoba Kozla. Miciki, ki jo vse spoštuje, ki je pridno pomagala na koru, pri igranju in ki je bila Marijinim otrokom najlepši vzgled, iz srca želimo obilo sreče v zakonu. Popoldne ob štirih je umrla mati ženina Katarina, rojena Bratušek. Bila je neozdravljivo bolna. Iz bolnice so jo poslali domov. V soboto je bila še ponovno sprevidena. Ni še hotela umreti. Hotela je še dočakati poroko svojega sina Jožeka. Ena se tebi je želja spolnila, doživela si poroko svojega sina. Naj se izpolni še druga, da bi se na nebeški ženitnini vekomaj veselila! Pogreb je vodil brat g. duhovni svetnik Bratušek v spremstvu še drugih duhovnikov. Večna luč naj sveti dobri materi!

Sv. Urban pri Ptuj. Žalostno so zapeli zvonovi dne 11. februarja in nam naznanjali pretužno vest, da je umrla dobra mati in žena Terezija Poterč v Ločiču, v starosti 79 let. Izmed njenih otrok, katere je vzgojila v zakonu, še živi starejši sin kot gospodar na njenem posestvu. Sin Janez je padel v svetovni vojni na ruskem bojišču in hči Marija je tudi umrla nenadne smrti leta 1924. Torej je rajna imela življenje, napolnjeno z bridkostmi. Pokojna mati je bila miroljubnega srca do vsakega, posebno do svojih sosedov; sovraštva in slabih naklepov ni poznala in radi tega njo je tudi vsakdo spoštoval. Bolezen je prenašala z veliko potrpežljivostjo, dokler je ni Bog rešil trpljenja. Udarca je bil še tem občutnejši za to hišo, ker je takoj drugi dan nagle smrti umrl Franc Pravič v Svetincih, oče hčere Terezije, ki je omožena v Poterčevi hiši v Ločiču. Sta bila torej mati Franca Poterč in oče Poterčeve žene, vsak v svoji hiši, oba istočasno na mrtvaškem odru. Je to slučaj, ki je res pretresljiv. Rajni Pravič je tudi v svoji 72letni starosti bil dobre volje, dober sosed, ki je vsakemu rad pomagal, dokler je mogel. Pred nepričakovano smrtjo še mu je Bog dopustil, da je prejel tolažila sv. vere. Težko je ob takih ločitvah, toda božja pota niso naša pota. Koliko spoštovanja in priljubljenosti sta pokojna uživala med svojci, je pokazala velika udeležba pri pogrebu. Naj v miru počivata na Urbanskem gričku do vesoljnega vstajenja! Preostalim naše sožalje!

Sv. Trojica v Halozah. Dne 17. februarja je za vedno zatisnila svoje oči od vseh ljubljeno deklet Kristina Sakelšek iz Podlehnik. Rajna je bila vzor krščanskih deklet, vzor gojenk gospodinjskega tečaja ptujske »Mladike« ter

vzglede Marijini družbi pri Sv. Trojici. Umrla je v najlepši dobi svojega življenja, stara komaj 19 let, ter odšla v večnost za dragimi stariši, bratom in sestrici. Kako je bila priljubljena ne le med Podlehničani in domačimi farani, ampak tudi med drugimi, so pokazali številni obiski prejšnjih dni in množice, ki so jo hodile kropit ter spremljale na zadnji poti k Sv. Trojici, kamor je zdrava tako rada hodila, med boleznijo pa tako srčno želela. Najlepša hvala vsem za sožalje ter udeležbo, posebno g. župniku in g. katehetu, č. š. sestrama iz Ptuja, g. organistu in pevcem, domači Marijini družbi, ki so rajno tovarišico belo oblečene nosile, podarile krasen venec s trakovi, nadalje vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem.

Šikole pri Pragerskem. Na Svečnico dne 2. februarja se je po starem običaju zbralo v Gasilnem domu v Šikolah vse članstvo gasilnega društva Šikole, da napravi svoj letni delovni obračun ter da si v skupnem posvetovanju zasnuje načrte za delo v bodočnosti. Občni zbor je vodil tovariš načelnik Brglez Ivan iz Šikol. Iz tajniškega poročila posnemamo, da ima društvo 30 rednih in še 4 ustanovne člane. V preteklem letu je imelo 9 teoretičnih in praktičnih vaj, pri požarih je delovalo šestkrat, povsod uspešno v korist trpečim. Poročilo blagajnika je bilo zadovoljivo. Izvoljen je bil stari odbor, le stari načelnik je odklonil izvolitev. Za načelnika si je članstvo izbralo Janeza Čelan iz Šikol, ki je obljubil ter spodbujal, da bo z njimi delal za prosep gasilnega društva, kolikor mu bodo dopuščale razmere in moči. Proslavljali homo meseca avgusta t. l. 40letnico društvenega obstoja, na to že sedaj opozarjamo. — Kriza, ki jo menda vsak že preveč pozna, se je tudi v Šikole vtihotapila. Glavna produkta, krompir in živina, nimata cene ter se vnovčujeta tako, da kmet dobi le eno četrtino za pridelek, drugo pa moramo podariti. Našim nevestam je kriza nekoliko prizanesla, ker se ženini pogosto oglašajo. Tako se je poročila mladenka Marija Solatnik z mladeničem Antonom Pahič dne 20. februarja.

Sv. Vid pri Grobelnem. Šentvidčani smo se razveselili prihoda novega g. župnika, saj smo tako potrebni dobrega dušnega pastirja. Sedaj lahko spoznamo, da ni bila preslaba naša molitev. — Monsignor Vreže iz Maribora je ob pogrebu rajnega g. župnika Peniča v pridigi omenil: »Kakšna bo naša molitev, takšna bo žetev. Prosite Gospoda žetve!« Posebno tisti, kateri imamo otroke za šolo, smo novega gospoda veselili, ker nam jih bo pomagal vzgojevati v krščanskem duhu.

Vojsnik. Pred kratkim je praznovala meščanska šola desetletnico svojega obstoja. V proslavo tega jubileja nas je razveselila z lepo akademijo, ki nas je vse očarala. Meščanska šola pri nas pač vrši važno kulturno delo. — Veseli predpust nam ni prinesel posebnega veselja. Ženitev je bilo bolj malo, se pač pozna kriza. Mogoče bo pa drugo leto boljše.

Svetinje. V predpustu nas je zapustil vrli mladenič Škrjanec Ivan, član našega prosvetnega društva ter prvovrstna igralska moč. Izbral si je zakonsko družico, nakar se je podal mladi par na nevestin dom v Braslovče v Savinjski dolini. Želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Jurij ob južni žel. Skoraj neopaženo bi nam bil potekel dvojni jubilej našega občeprijubljenega organista g. Valentina Raztočnika. Dne 14. februarja, to je na Valentinovo, je obhajal svojo 60letnico. Poteče mu pa tudi že 40 let, kar vrši to službo. 28 let že bo od tega, kar je prišel v našo župnijo. V sedanjem

času jih pač malo najdemo, ki bi se s toliko ljubeznijo posvetili temu poklicu, kot naš jubilarant. Vso svojo skrb je vedno obračal za povzdigo cerkvenega petja. Vsakdo, ki mu je znano naše cerkveno petje, bo priznal njegovo delavnost. Svoj pevski zbor pa ni vadal samo v petju, nego ga tudi kakor dober oče vodil po pravi poti. Marsikdo, ki je bil v njegovem zboru, bi ne bil danes to, kar je, če bi se ne bil tam navzel poštenih, krščanskih idej. Z enako vestnostjo opravlja ves čas tudi važno cerkveniško službo. Obilne so tudi njegove zasluge na polju naših katoliških prosvetnih organizacij. S svojim zborom je dostikrat priredil koncerte in razne spevoigre. Zato je bil tudi imenovan častnim članom našega prosvetnega društva. Kakor v mladih letih, še sedaj z enako vnemo opravlja svoj poklic. Na predvečer njegove 60letnice mu je cerkveni pevski zbor, ki šteje 24 članov, napravil pod vodstvom njegovega sina ljubko podoknico, ki se je razvila v pravi družinski praznik. Čestitkam pevskega zbora se pridružimo tudi mi z željo, naj ga Bog ohrani še mnogo let in mu da dočakati še več jubilejev.

Pišce. Novic poln koš! In ker smo radodarni ljudje, jih privoščimo tudi drugim. Evo jih: Naš Karlek, ki je bil na orožnih vajah, jo je primahal nepričakovano, marsikomu v presenečenje, domov na klobase in na krape. Dobrega komandanta je baje imel in pisano družbo tovarišev. Saj pa so bili zbrani sami veseli in navihani ljudje. In veselega človeka še Bog ima rad. Edino, kar mu je bilo težko, da ni smel eksercirati na orgljah. Pa zato to sedaj v polni meri stori. — G. urednik! Pred nedavnim smo imeli priliko videti pri nas Amaconke. Kar na lepem so se znašle na trgu pred cerkvijo in otvorile ostre vaje. Baje je od ene skupil nek možanec. Smeha in krohota je bilo za predpust dovolj. Amaconke so srdite in korajžne, zato ne privoščimo nikomur, da bi jim prišel v pest! — »Beži fant, deklet gre!« Ta rek se čedalje bolj uveljavlja. Saj smo prišli celo tako daleč, da matere hčerkam za hrbtom očetov dajejo celo denar za darila, namenjena fantom. Hm, hm! Kdaj se bodo povrnilo zopet časi, ko bo znova veljalo: »Beži deklet, fant gre!« — Kdor je videl igro »Guzaj«, ki so jo člani našega katoliškega prosvetnega društva kar dvakrat dali na deske, ta se je moral prepričati, da naša gledališka družina prosvetnega društva dela in napreduje.

Sv. Vid nad Valdekom. Umrla je dobra in pobožna gospodinja Alojzija Jakop, po dom Tomaž, v 27. letu starosti. Na porodni postelji se ji je pridružila pljučnica, kateri je podlegla. Pred enim letom se je poročila in letos ravno na dan obletnice dne 1. februarja je bila pokopana. Zapušča malega otroka in mladega, tudi nevarno bolanega moža, ki se pogreba svoje ljubljene žene vsled boleznih ni mogel udeležiti. — Dne 20. februarja zvečer ob 9. uri je gorelo pri posestniku Soviču, po domače Črepinšek. Hiša je pogorela do tal. Vzrok požara je do zdaj neznan. — V župni cerkvi je bila iz krstnega kamena ukradena sv. krizma s posodico. — Snega je padlo v dneh 20., 21. in 22. februarja skoro en meter. Odrezani smo od svetovnega prometa. Pošta izostaja.

Braslovče. V nedeljo dne 12. februarja je imela braslovška cerkev obisk v osebi poklicnega tatu. Vlomil je v vse tri nabiralnike in to tako spretno, da je bil v 10 minutah gotov. Opazila pa sta ga, ko je šel v cerkev, gospod župnik in organist. Ker je bil lepo oblečen, nista sumila nič slabega o njem. Čutil se je pa tako varnega, da je kar v Gorčah popival in prenočil. Orožnika sta ga dobila, ko se je

odpravil naprej. Ugotovili so, da so dobili nevarnega tata, ki je prejšnji teden vlomil na treh krajih, v Ljubljani, v Domžalah in na Vranskem.

Št. Ilj pod Turjakom. Žalostno so peli zvonovi dne 13. februarja, naznanjajoč, da smo spremljali k zadnjemu počitku miadeniča Jaša Miroslava, sina tuk. župana. Komaj 29 let star, se je moral nenadoma ločiti od svojih dragih. Zvečer je še bil pri skupni večerji domačih, a čez noč že mrlič, zadela ga je srčna kap. Kljub takojšnji zdravniški pomoči ni bilo več rešitve. Toliko je še bil pri življenju, da mu je g. župnik podelil poslednje olje, narkar je izdihnil svojo blago dušo. Kako priljubljen je bil rajni Mirko pri ljudeh, je pokazal njegov pogreb. Udeležila se ga je skoro cela župnija, a še od sosednih župnij so prihiteli njegovi znanci in prijatelji, da ga spremljajo na njegovi zadnji poti. Vsi smo upali, tako stariši kakor drugi farani, imeti enkrat v tebi, Mirko, dobrega, odločnega katoliškega moža v svoji sredini, pa ljubi Bog te je v cvetju mladosti poklical k sebi. Počivaj v miru, nepozabni Mirko. Vsej daleč na okoli spoštovani rodbini Jaševi pa naše sožalje!

Za organiste.

Društvo organistov je imelo občni zbor v Celju. Kljub temu, da ni bila dovoljena polovična vožnja na železnici, se je zbralo 55 organistov, kar je vsekako lepo število. Nekateri so prišli tako daleč, da so mogli iti že prejšnji dan od doma.

G. predsednik Bervar je lepo govoril o naši organizaciji, pozival organiste, naj se tesno združijo v organizaciji ter naj vztrajajo ter se izpopolnjujejo v glasbi, ki je najlepša vseh umetnosti, dasi žalibog, posebno cerkvena — najslabše plačana. Tajnik g. Klančnik je poročal, da je bilo dopisovanje precej živahno. Rešilo se je 280 dopisov. Članov ima društvo 152. V zadevi pokojninskega zavarovanja se je letos zopet veliko zboljšalo. Dosti organistov je prišlo v zavarovanje potom posredovanja društva. Blagajnik g. Jarh se je pritoževal, da člani s članarino, ki je itak nizka (24 Din letno) zelo zaostajajo. Res huda kriza stiska tudi organiste, a 2 Din mesečno si pa že more vsak odtrgati. Izvolil se je z malimi spremembami statut.

Si je bilo se, da se vsi člani, kateri so dolžni članarino od leta 1930 nazaj, pa iste ne plačajo vsaj delno do 1. aprila t. l., črtajo iz članskega imenika.

Dalje se sklene, da se vse potrebno ukrene, da se odpravijo učitelji kot organisti. Je to velika krivica, da se da zaslužek takšnemu, ki ima že itak zasigurano existenco, medtem ko je veliko organistov brez službe. Organisti se pozivajo, da vsak slučaj, kjer je učitelj za organista, takoj prijavijo društvu, katero bo posredovalo na merodajnem mestu.

Sklene se tudi, da se vršita dva izredna občna zbora in sicer eden v Ptuj in eden v Slovenjgradu, da se oddaljeni organisti lažje udeležijo in da se pomenimo o naših pereh zadevah. Ta občna zbora se bosta v kratkem izvršila in bosta objavljena v »Slovenskem gospodarju«. Zasedajte pazno!

Sklenilo se je še več važnih zadev, katere bodo organistom pojasnjene na omenjenih občnih zborih.

Organisti, pozor! V torek dne 7. marca se vrši v Ptuj, v gostilni g. Brenčiča ob 9. uri dopoldne sestanek organistov. Vsi organisti iz Slovenskih goric, Ptujkega polja in Haloze se vabijo, da se tega sestanka gotovo ude-

Za č. gg. duhovnike.

1. Nekateri gospodje so že naročili obrazec za god sv. Gabriela od žalostne M. B. Sporočamo, da stopi oficij šele 1. a 1934 v obveznost, zato ga nismo še prejeli in tudi ne razposlali.

2. **Opravični zapisnik za oddajo kolekov:** Uporabljajte dosedanji opravični zapisnik, kjer pa sami zaznamujete, pri kateri vložni številki ste uporabili kolek in za koliko. Za mesečno prijavo davčnemu uradu pa smo založili primerne tiskovine, katere blagovolite naročiti. Za leto 1933 jih potrebujete 10 komadov.

3. **Cerkvena pesmarica** za cerkveno ljudsko petje bo izšla v kratkem. S škofijskim ordinarijatom v Mariboru in v Ljubljani imamo dogovor, da se za lavantinsko škofijo naročajo te pesmarice samo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Ako bi kdo v Ljubljani naročil, jih bo dobil od nas. Cena in obseg kakor tudi oblika je povsem ista. Posamezni izvod bo stal 3 Din.

4. Od založbe Pustet v Regensburgu smo prejeli obvestilo, da nam pošilja časopis »Liturgische Mitteilungen« — brezplačno. Mi ga bomo pošiljali dalje vsakemu duhovniku, ki se za njega prijavi, seveda tudi brezplačno. Prva številka je že tu.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

ležijo. Poročal bo o delovanju Društva organistov ter o raznih pereh stanovskih zadevah tajnik Franc Klančnik. Kdor še ni član, lahko tedaj pristopi, tudi se lahko plača članarina. Dajali se bodo na razna vprašanja nasveti in sprejemali predlogi. Posebno bo to važno za tiste, ki niso mogli na občni zbor v Celje. Organisti, pridite in povabite svoje tovariše, ki bi mogoče prezrli ta poziv!

Viničarski vestnik.

Nekje v Halozah se je zgodil naslednji slučaj: Neka viničarka je svojo gospodo pravčasno vprašala, ali ostane še naprej v njihovi službi, ali pa naj že v jeseni pusti prostor drugemu viničarju. Ker ni bilo vzroka za odpoved, so se brez nadaljnega sporazumeli, da ostane. To v zakonitem času pred 15. avgustom 1932. Potem ob koncu trgatve pa je dobila viničarka naenkrat službeno odpoved in knjižico z zahtevno izselitve. Viničarka ni smatrala te nenadne odpovedi kot resne in ker se ni zavedala nobene krivde, se nikamor ni selila. Ta njena zavest, da jo ščiti viničarski red in da se z viničarji pač ne sme tako samovoljno postopati, je povzročila pri njeni gospodi še trdejšo posledico. Družini te viničarke so naenkrat odpovedali vsako delo in nji s tem odvzeli še hori aslužek. Čeprav je že nastopila med tem zima, so drva bila takoj odtegnjena. Ko je viničarka z vsem tem začutila, da začinja postajati njeno stališče ogroženo in nevdržno, se je obrnila za pomoč k »Strokovni zvezi viničarjev« v Ljutomer. Ta je takoj izvršila pismo posredovanje z vljudnim pojasnilom, da sedanji viničarski red nikakor ne dovoljuje redne službene odpovedi po 15. avgustu, torej ne po trgatvi in ne po Svečnici, ali kdaj bi se to delodajalcu zdelo. Za predčasno odpoved pa mora biti prestopnik težje narave. Tako odpoved pa mora odobriti najprej viničarska komisija, potem šele ima gospodar pravico jo

izreči viničarju. Dotični gospodi pa se je najbrž to vse skupaj zdelo premalenkostno. Moral je nato priti še predlog za viničarsko komisijo, katere se od strani gospode ni nihče udeležil.

Od tega časa je postajal položaj za viničarkino družino vedno bolj težaven. Vsak dan so nji po hlapcih grozili z deložacijo. Kljub temu pa se viničarka ni odselila. Nekega dne pa se pripelje hlapec z vozom in štirje z njim ter so naložili in odpeljali vse seno, kar ga je bilo pri viničarji. Kravico in tele, edino premoženje, je morala viničarka takoj spraviti v stran, ker ni imela nobene krme. O tej stvari bo sedaj razpravljala sodnija.

Poslednje vesti.

Proračun naše države zvišan. Vsled dodatnih predlogov vlade ali posameznih poslancev, katerim je vlada pritrdila, se proračun naše države za leto 193/34 poviša za 556.364 Din.

Nemški parlament v plamenih. V ponedeljek, 27. februarja, ob 10. uri ponoči je izbruhnil nenadoma v poslopu nemškega parlamenta požar. Plameni so se razširili s tako naglico, da so v par minutah zajeli skoro ves glavni del poslopja. Berlinsko gasilstvo je takoj nastopilo z vsem svojim orodjem. Ker se je požar razširil s tako neverjetno naglico, je opravdana sumnja, da je bil podtaknjen ter da so požigalci polili poslopje z bencinom ali kakšno drugo gorljivo snovjo.

V Nemčiji teče kri. Pretekla nedelja je v Nemčiji potekla v znamenju razpaljenih strasti in najhujšega nasilja. V Berlinu in v ostali državi so spopadi političnih nasprotnikov zahtevali 8 smrtnih žrtev, med njimi 2 iz vrst narodnih socialistov. Poleg tega je bilo 15 oseb težko, preko 100 pa lahko ranjenih. Spričo teh strašnih izbruhov strastnosti in zagrizenosti prevladuje bojazen, kaj bo v nedeljo, ko se bodo vršile volitve.

Boji med Japonci in Kitajci. Kljub hudemu mrazu, ki vlada v Džeholu in Mandžuriji, se vršijo srditi boji med Japonci in Kitajci. Samo na enem gorskem prelazu ob džeholski meji so napravili Japonci več ogorčenih toda brezuspešnih napadov. Končno so se Japonci morali umakniti. Poveljnik kitajskih čet cenil kitajske izgube v tem kraju na 1000 mož, dočim so Japonci izgubili 600 mož.

VSE, KI SE ZANIMAJO ZA LEPO PETJE,

opozarjamo že danes, da naj ne pozabijo na veliki koncert staroslovenskih pesmi, ki se bo vršil dne 11. marca t. l. ob 8. uri zvečer v dvorani »Union« v Mariboru. V nedeljo dne 12. marca, ob desetih dopoldne, pa bo v mariborski stolnici staroslovenska sv. maša. Na koncertu in v cerkvi poje Ciril-Metodijski zbor iz Zagreba.

Gornja Sv. Kungota. Dne 5. marca, to je na prvo postno nedeljo, se slovesno praznuje patrocinj ali glavni župnijski praznik sv. Kunigunde v Gornji Sv. Kungoti. Dve sv. maši, prva ob šestih, druga asistirana ali z leviti ob devetih. Ob devetih začne najprej slovesna blagoslovitev lepega kipa sv. Janeza Krstnika, ki ga je mojstrski prenovil g. Sojč, akademski kipar v Mariboru. Kip je delo umetnika iz starejše dobe in je star že blizu 280 let. Daj ljubí Jezus, da bi sv. Janez vzbudil naša srca k pravemu spokornemu življenju. Pred drugo sv. mašo je darovanje okoli oltarja za cerkvene potrebe.

Vinska razstava in sejm v Ljutomeru. Za posetnike vinske razstave in sejma v Ljutomeru dne 7. in 8. marca t. l. je dovoljena vozna olajšava do polovice navadne potniške tarife. Olajšava velja od 5. do 10. marca t. l. Za cenena prenočišča je preskrbljeno. Vиноgradniki, ki svojih vin za razstavo še niso prijaviili, naj to nemudoma store, ker prepoznano prijavljena vina ne morejo priti v katalog. Kdor nima primernih steklenic, jih dobi pri mestni občini v Ljutomeru, kjer se sprejemajo vinski vzorci, kateri se morajo poslati najkasneje do 3. marca t. l.

Viničarja z 4 delavci sprejme takoj gostilničar Novačan na Košakih pri Mariboru.

Kupim vinogradniško kolje. Ponudbe na upravo lista pod »5000«. 258

Iščem majerja, oziroma viničarja z 4 delavnimi močmi. G. Ivan Ločičnik, Maribor, Koroska cesta 106. 260

Hiša z gostilno in vrtom v bližini Celja na prodaj. Robert Cafuta, Zagrad, Celje. 259

Singer šivalni stroj 500 Din z garancijo prodaja mehanična delavnica Rupert Draksler, Maribor, Vetrinjska ulica 11. 261

Kupimo 1-2družinsko hišo z vrtom, sadonosnikom, nekaj zemljišča, električna luč v hiši ali v bližini in šola pogoj. Dopise pod »Arondirano« na upravo lista. 255

Ureditev dolgov potom posredovalnega postopka, poravnave med dolžniki in upniki, moratorije, informacije, inkaso trgovskih terjatev, naložba in vodenje trgovskih knjig, preskrba gotovine na hranilne knjižice dosežete pri Informacijski in komercialni pisarni v Mariboru, Jurčičeva ulica 8/I. 251

Vabilo k obnemu zboru Hranilnice in posejilnice v Gotovljah, r. z. z n. z., ki se vrši v nedeljo dne 5. marca 1933, ob 3. uri popoldne v združni pisarni v Gotovljah. Dnevni red običajen s pripombo, da se vrši letos tudi redna volitev načelstva in nadzorstva. — Odbor. 240

Vabilo na redni letni občni zbor Hranilnice in posejilnice na Vidmu, r. z. z n. z., ki se vrši v nedeljo dne 1. marca 1933 ob treh v dvorani poleg posejilnice na Vidmu s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka in bilance za leto 1932. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. Če bi občni zbor ne bil sklepčen ob določeni uri, se vrši pol ure pozneje, ki sklepa veljavno brez ozira na število navzočih združnikov. — Načelstvo. 262

Ugoden nakup pomladanskega blaga volneno blago že po 20 Din 1 meter, kakor tudi vsakovrstno platno, hlačevino, svilene robe dobite najceneje v

Trpin-ovem bazarju.

Oglejte si brez obveze pred nakupom.

Kolarskega vajenca sprejmem. Franc Cafnik, Zgornja Voličina, Sv. Rupert v Slov. g. 249

Moderni šivalni stroj se poceni prodaja: Sidar, Maribor, Pobreška cesta 9. 245

Sprejme se s 1. majem t. l. več organist ter spreten pevovodja. V najem dobi lahko tudi cerkveno gostilno. Župni urad Sv. Vid n. V., p. Mislinje.

Apneni prah, kakor tudi vsa druga umetna gnojila, priporoča edina tovarniška zaloga, veletrgovina H. Andraschitz, Maribor. 238

Manufakturno blago kupite najcenejše pri: Srečko Pihlarju, Maribor, Gosposka 5. 230

Prodaja se rodovito posestvo 10 oralov. Cena 70.000 Din. Otilija Kikl, Sv. Jakob v Slovgoricah. 217

Cepljene trte, eno- in dvoletne, po znižani ceni. Zahtevajte cenik od I. trsničarske zadruge v Sloveniji, p. Juršinci pri Ptuj. 1328

Cunje, staro železje, mesing, baker, krojaške suknene odrezke, ovčjo volno kupi: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica. 21

Kupimo staro zlato, srebro in srebrne krone po najvišji dnevni ceni. K. Ackermann in J. Kindl, Ptuj. 2

Jabolčne in hruškove divjake nudi po zelo nizki ceni: drevesničar Koren, Št. Ilj pri Velenju. 26

Sadno drevje, visoko in pritlično, z jamstvom, divjake, kutine in dusenece nudi Anton Jelen, Št. Ilj pri Velenju. 160

Urarski učence s hrano v hiši se sprejme. — Prednost iz bližnje okolice ali železniške postaje. M. Ilgerjev sin, Maribor, Gosposka ulica 15. 216

Prodaja se krasno posestvo, malo v hribih, ½ ure od šole in cerkve, dve uri od železniške postaje. Posestvo obstoji iz 65 oralov lepega gozda, 25 oralov njiv, travnikov in sadonosnika. Gospodarsko poslopje in hiša s 6 sobami vse v dobrem stanju. Cena 250.000 Din, po dogovoru se vzamejo tudi hranilne knjižice. Dopise poslati na upravo lista pod značko »Poceni«. 169

Posojila podeljuje »Zadruga«, Ljubljana, pp. 307. Sprejme poverjenike. 89

Klobuki

najnovejši od Din 48-

naprej

otroški Din 28.-.

Velika izbira

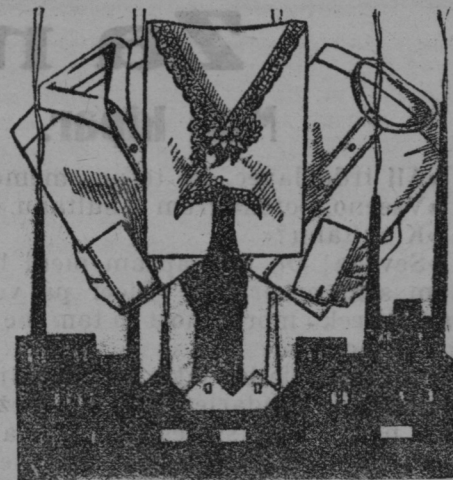
o b l e k

Jakob Lah

Maribor, Glavni trg 2

181

PERILO

direktno iz tovarne

Oxford srajca Din 27.—

Poplin srajca Din 36.—

Touring srajca Din 42.—

samo

TRGOVSKI · DOM

Sternecki

TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK

Celje št. 24.

Veliki ilustrirani cenik zastoj. Kar ne ugaja se zamenja ali vrne denar.

Kunine in druge kože od divjačine kupuje I. Ratej, Slov. Bistrica.

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem spopolnil

zalogo krst

(mrtvaških rakev) ter se dobijo vse vrste istih kakor tudi vse potrebščine po znižani ceni pri

Alojzij Munda

mizarstvo v Mariboru

nasproti Magdalenske cerkve, Taborska 2. 31

ŽARNICE

in vse druge električne potrebščine dobite po nizkih cenah v domači elektro-trgovini

K. Florjančič, Maribor 105

Glavni trg 23, v novi palači »Bergov dvor«.

Velika odprodaja omogoči

blago ceno nakupiti in ceno oddati. Radi tega te nizke cene pri

pomladanski prodaji

v trgovski hiši

228

Franc Kolerič, Apače

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

568

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Za našo deco.

Mali kipar.

»Ali trdoglavec, mi te ne smemo tu čitati.«

»Vseeno, potem grem k sultanu.«

»K sultanu?«

»Seveda! On bo napram meni bolj vljuden.

O tem sem prepričan. Sicer pa vem, da hoče zgraditi preko morja most in tam me čaka gotovo bogata nagrada.«

Pa čeprav je bil jako nezadovoljen, se je veliki umetnik vendarle vrnil k papežu, da bi odklonil nesrečo od svojega rojstnega mesta. Ta ga je z veseljem sprejel in mu je vse odpustil.

Ta dogodek dokazuje jasno, da je bil Michelangelo preveč občutljiv. To je bila grda napaka. Njegov življenjepisec pripoveduje z ozirom na to tale slučaj:

Nekoč ga je povabil v goste neki vojvoda. Po sijajnem sprejemu, ko je hotel Michelangelo na koncu slavnosti zopet odpotovati, ga je vojvoda zadržal ter mu je smejoč se rekel:

»Vi ste moj ujetnik. Velik pogrešek bi napravil, če bi Vas odpustil prej, nego mi izdelate eno sliko. Želim, da imam nekaj, kar je izvršila roka velikega Michelangela. Samo tako si zaslužite spet Vašo svobodo.«

Michelangelo je na to pristal in je izdelal sliko, katero je posvetil vojvodi. Ko je bila gotova, je prispel oficir, katerega je poslal vojvoda, da bi sliko odnesel. To je bil slab poznavalec slik in ko je mojstrovo delo videl, je zaklical:

»Kaj, samo to? Ali niste napravili nič lepšega?«

S temi besedami je tako razjezil umetnika, da ga je ta poslal nazaj k vojvodi, ne da bi mu bil dal slike.

Nato se je obrnil proti enemu izmed slug ter mu je rekel prijateljsko:

»Dragi moj Anton, ti si reven človek in imaš dve sestri, ki sta godni za možitev. Vzemi to sliko in jo prodaj za svoj račun!«

On je mnogokrat postal izredno dober in mističen, če ga je jeza minila.

V Rimu je Michelangelo izdelal veličastno in neprekosljivo sliko »Poslednja sodba«. Tam je tudi njegov krasen kip »Mojzes«.

Izdelal je znano kupolo cerkvi sv. Petra v Rimu. To je še danes največja cerkev na svetu. Razen tega ima mnogo lepih in prekrasnih slik

in kipov po vsej Italiji, ki predstavljajo danes velikansko bogastvo.

Ko je sedaj bil slaven in bogat, je šel v svoje rojstno mesto, da vidi svojo rodbino.

To zdaj ni bil več siromašen deček, ki se je z dletom in kladivom skrival med svojim očetom, da bi kaj izdelal iz kamna. Zdaj je bil vreden velikih časti, je bil ljubljenec papežev in vladarjev, pa kljub temu se je rad spominjal svojega rojstnega kraja.

Vsi prebivalci so ga pričakali in so ga burno pozdravljali. Stari oče ga je objel in je zajokal veselja.

»Nekoč sem te s srdom imenoval zidarja, sedaj pa bi ti rekel isto, pa z zadovoljstvom in ponosom.«

»Oče moj,« je dejal nato Michelangelo, »jaz bom vedno ponosen na ta naziv, bolj kakor tedaj, če me nazivajo knezi in vladarji z visokimi naslovi.«

Konec.

Kako so škrota prevarili.

(Irska pravljica.)

Pred davnim, davnim časom je živela na Irskem ob reki Lee revna vdova s svojim sinom. Sin je marljivo delal na polju, je pasel edino kravo, lovil v reki ribe ter je nosil ulovljene ribe potem v mesto na prodaj. Donog, tako je bilo fantu ime, ni bil lep, ker je nosil na hrbtu mogočno grbo. Kljub temu pa je bil dobrodušen in zvest dečko.

Blizu hiše, kjer je bival Donog s svojo materjo, se je dvigal ponosni grad Mak Moksa, plemiča, ki je s svojim razkošjem in zapravljenostjo napravil svoje veliko premoženje v kratkem času, tako da mu sedaj v celi državi ne bi bil nihče posodil niti heliča.

Mak Moks je stal nekega dne s svojo lepo hčerko Majdo pri oknu, ko je stopal mimo Donog, ki je bil baš ulovil lepo število rib. Donog je vljudno pozdravil. Bodisi, da je bil Mak Moks izredno dobre volje, ali pa da je postal pozoren na dečkovo grbo, poklical ga je in ga je vprašal, kaj ima v košari. Donog je odkril košaro. Medtem ko sta Mak Moks in njegova hčerka ogledovala lepe, še poskakujoče ribe, je Donog imel oči samo ze lepo Majdo. Na njena vprašanja je odgovoril — on sam je najmanj vedel, kaj. V tem je pristopil Mak Moksov hišni predstojnik in ker sta plemič in njegova hčerka ribe tako hvalila, bi jih bil rad kupil za kuhinjo, pa, žal, ni imel denarja. Ali Donog, prevzet od Majdine lepote, je rekel predstojniku, naj le vzame ribe, za plačilo je še časa dovolj, ko se bo zopet vrnil.

Ko se je tako iznebil rib, se je Donog odpravil domov, v mislih mu je bila še vedno lepa Majda. Tudi ko je bil že v postelji, slika lepe deklice ni hotela izginiti iz njegovih misli, in še tudi drugega jutra je mislil nanjo. Po svoji navadi je šel proti reki, pa ni vrgel mreže v vodo, ampak je le hodil ob reki gor in dol. Nankrat je čul neko trkanje. Donog se je prav tiho splazil proti kraju, od koder se je čulo trkanje. Tam je videl majhnega možička, nič večjega od Donogove noge, z rumenkastim, nagubanim obrazom in starikavo obleko, ki je sedel ob nekem grmičju ter je popravljaj svoj čevljarček. Donog je takoj vedel, da je ta možičelj škrt in sklenil je, da ga bo prijel, naj stane, kar hoče.

»Lep dan za tako delo, moj možičelj«, je rekel Donog ter je stopil tik do čevljarčka.

(Dalje sledi.)

Povodni mož.

(Po narodni pravljici.)

Nekoč je živel kmet. Imel je edino hčerko. Nekega dne je šla prat k jezeru. Ko deklica pridno pere, pride iz vode povodni mož in jo potegne s seboj v vodo, kjer je imel stanovanje. Sedem let je bila deklica pri možu, oče in mati pa nista vedela, kje je. Nekoč prosi deklica, naj jo pusti povodni mož k njenim staršem. Mož je bil zadovoljen ter je rekel, naj ji dajo starši sedem hlebov kruha za to. Da bi mu deklica ne utekla, ji priveže okoli noge železno verigo. Hotel jo je potegniti k sebi, če ne bi hotela priti sama nazaj.

Ko je prišla deklica do svojih staršev, je niso več poznali. Povedala jim je vse, kar je bilo. Povedala je še tudi, zakaj ima verigo okoli noge. Oče ji je odvezal verigo od noge in jo je privezal okoli hrasta, ki je stal blizu hiše. Ko je povodni mož potegnil za verigo, je začel hrast pokati. Tedaj je povodni mož vedel, da nekaj ni prav, in je potegnil zelo močno za verigo. Izdril je ves veliki hrast in ga je potegnil v vodo. Sedaj je bila deklica rešena.

Lahka volitev.

Sodnik obtožencu:

»Štiri dni ali 200 Din, kaj vam je ljubše?«

Obtoženec: »Torej prosim za 200 Din!«

Pozor! Pozor!

Za češčenje presvetelega Rešnjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure. Zelo priročna knjiga stane samo Din 16— z rdečo obrezo in Din 20— z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Enostanovanjska hiša se proda, Sv. Miklavž št. 88, p. Hoče. 253

Moški šivalni stroj Singer proda: Maribor, Koroška cesta 81. 256

Vremenokaz! Za vsakega čitatelja »Slovenskega gospodarja« je še vedno en vremenokaz ali barometer na razpolago, ki zelo zanesljivo kaže vreme za 24 ur v naprej. (Pat. št. 9514.) Pošljite ta oglas in znesek Din 3.50 v znakah na naslov: I. Krošelj, Studenec-Ig pri Ljubljani, in dobili boste napravo takoj doposlano. Eno izmed mnogih zahvalnih pisem se glasi: Ker je Vaš barometer res nekaj posebnega in izvrsten vremenski napovedovalec, prosim, pošljite mi še enega. S spoštovanjem: Venceslav Hlebce, ravnatelj zadruga v Stračišču pri Kranju. 244

Iščem Franca Maroha, pekovskega pomočnika. Naj se takoj javi. Kdor izve za naslov, dobi nagrade 200 Din. Berlinger Maks, Sv. Jurij ob Ščavnici. 247

Vabilo na redni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice v Vitanju, r. z. z n. z., ki se bo vršil v nedeljo dne 12. marca 1933, ob 9. uri dopoldne v zadrušnih prostorih s sledečim sporedom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1932. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Prosti predlogi. Ako bi se ob določeni uri ne zbralo zadostno število članov za sklepčnost, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa veljavno brez ozira na število udeležencev. 252

Prodajam hišo z vrtom ali celo posestvo. Vpraša se pri g. Žurman, Slov. Bistrica. 254

Majerja sprejemem k vprežni živini, želim 2 moška in 1 žensko, kakor tudi poljske delavce na stanovanje. Najrajši iz okolice Sv. Lenarta v Slov. gor. Henrik Sarnitz, posestnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 246

Vabilo na redni občni zbor Posojilnice v Slov. Bistrici, r. z. z n. z., ki se vrši v nedeljo dne 26. marca 1933, ob 9. uri dopoldne, v posojilničnih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zбора. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka in bilance za leto 1932. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. Če bi občni zbor ne bil sklepčen ob določeni uri, se vrši uro pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom, ki veljavno sklepa pri vsakem številu navzočih članov. — Načelnništvo. 248

Poljedelski in gozdarski vzorčni pregled

v okvirju

Wiener Frühjahrsmesse

12. do 19. marca 1933

Poljedelski stroji in orodja

V. avstrijska razstava pšenice, vrtnarstva, razstava lesa, poskušna in podučljiva razstava »od samokolnice do traktorja«, reja drobnjadi, jajce in njegova uporaba.

Sejem pitanih živali 17., 18. 19. marca.

Poskus vina iz cele države.

Znatno znižane cene na tu- in inozemskih progah, na Donavi in v zraku. Noben vizum. Z sejmsko izkaznico in potnim listom prosto prestop meje v Avstrijo. Pojasnila vseh vrst kakor izkaznice (po 50 Din) se dobijo pri

Wiener Messe - A. G., Wien VII.,

pri avstrijskih zastopnikih v inozemstvu, kakor tudi pri častnih zastopnikih Wiener Messe v vseh večjih krajih.

Naročite za fante,

ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

O G L A S I

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!

Na pljučih bolni

Več tisočev ozdravljenih!

Zahtevajte takoj knjigo o moji novi umetnosti hranjenja

ki je že mnoge rešila. More se uporabljati v vsakem načinu življenja in pomore, da bolezen naglo premagamo. Nočno potenje in kašelj ponehata, telesna teža se zviša, a postopno poapnenje konča bolezni.

Resni močje

zdravniške vede potrjujejo odličnost moje metode ter jo radi priporočajo. Čim prej počnete z mojim načinom prehranjevanja, tem boljše.

Povsem zastoj

dobite mojo knjigo, iz katere boste lahko črpali mnogo koristnega. Ker znaša moja naklada za brezplačno odpošiljanje samo

10.000 komadov,

pišite takoj, da se boste tudi Vi lahko prištevali med njene srečne dobitnike. — Zbiralno pošto mesto: 241

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24. Abt. 404.

Širite „Slov. gospodarja“!

Denar naložite najboljši in najvarnejši pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62,000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

ZA POLJSKA DELA NA POLJU IN DOMA.

Ko si se preje, poljedelec, moral obuti, nisi mogel kupiti para čevljev izpod Din 200.—. Danes pa moreš za ta denar obuti sebe, ženo in otroka.

Računati moraš z vsako izdano paro. Če si kupiš svojo obutev pri nas, Ti ne bo nikdar žal, ker boš dobro obut, a v dobri obutvi boš opravil trikrat več dela kot v slabi. Dobra obutev Ti bo ohranila ljubo zdravje, ki je Tvoj največji kapital.

Pridi s svojo družino v našo najbližjo prodajalno, da Vam pomerimo vsak par čevljev, brez obveznosti, da kaj kupiš.

Nata

DIN.
69

Vrsta 3945-03

Udoben čevljev iz črnega boksa z gumijastim podplatom. Izdržljiv v vsakem štrapaču. Za vsakdanjo uporabo nenadomestljiv.

DIN.
89

Vrsta 2945-11

Okusni čevlji iz rujavega ali črnega boksa. Neobhodno potrebni vsaki gospodinjici za nedeljo in praznik. Isti iz najboljšega laka za Din 99.—.

DIN.
39

Vrsta 7047

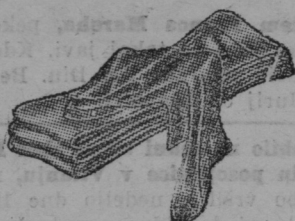
Po dnevnem naporu se boste počutili najbolje v teh udobnih domačih čevljih iz volnene tkanine.

DIN.
89

Vrsta 1937-22

Trpežen čevljev iz črnega ali rujavega boksa z nepremočljivim gumijastim podplatom, prikladen za vsakogar, ki polaga važnost predvsem na trpežnost čevljev.

ŽENSKE NOGAVICE:

- Čvrste maco D 9.-
- debele volnene D 12.-
- fine flor D 15.-
- najfinejši flor D 19.-
- svilene D 25.-

MOŠKE NOGAVICE:

- Bombažaste gladke D 5.- in 7.-
- fine svilene D 10.-
- tople volnene D 15.-
- bomb. z vzorcem D 7.-

DIN.
79

Vrsta 0167-00

Čizme iz mastnega usnja z vulkaniziranim gumijastim podplatom. Pripravne za delo na polju, po zgradbah, cestah in za vsak drug štrapač.

DIN.
129

Vrsta 9897-82

Zajamčeno nepremočljivi gumijasti škornji za delo v vodi, na zgradbah in inštalacijah. Preje se v navadni vodi. Iste lakaste za 149 D.

Čistite čevlje z našo kremo. 1 škatlja D 4.-

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in izplačuje na novo vložene takoj v vsakem znesku. — Denar je pri njej naložen popolnoma varno!

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posesnikov z vsem svojim premoženjem!